

**Implementeringen af regler,
administration og proceskrav i
reformen af førtidspension og
fleksjob: Oplevelser fra udvalgte
medarbejdere og ledere fra 10
kommuner**

Rapport

Februar 2018

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	INDLEDNING	2
2.	OVERORDNEDE INDTRYK FRA WORKSHOPS	7
3.	WORKSHOPDELTAGERNES OPLEVELSE AF IMPLEMENTERING AF REGLERNE FOR SAGSBEHANDLING, ADMINISTRATION OG PROCESKRAV	8
3.1	Område 1: Forberedelse af sager	8
3.2	Område 2: Rehabiliteringsteamet	11
3.3	Område 3: Afgørelse af sager og overgang til fremadrettet indsats	15
3.4	Område 4: Ressourceforløb	19
3.5	Område 5: Fleksjob	23
3.6	Tværgående tema 1 – Ydelsesadministration	26
3.7	Tværgående tema 2 - Digital understøttelse	29
4.	FORSLAG TIL REGELFORENKLINGER/ REGELÆNDRINGER	31
4.1	Forslag – Forberedelse af sager	32
4.2	Forslag – Rehabiliteringsteamet	34
4.3	Forslag – Afgørelse af sager og overgang til fremadrettet indsats	37
4.4	Forslag – Ressourceforløb	39
4.5	Forslag – Fleksjob	41
4.6	Forslag – Ydelsesadministration	44
5.	FORSLAG TIL BEDRE DIGITALISERING OG DATADELING	47
6.	BILAG 1: SPØRGSMÅL DRØFTET PÅ WORKSHOPS	52
6.1	Workshop 1	52
6.2	Workshop 2	54

1. INDLEDNING

1.1 FORMÅL

Reformen af førtidspension og fleksjob har medført en række nye regler og krav til kommunernes praksis omkring behandling af sager om fleksjob, førtidspension og ressourceforløb. I denne temperaturmåling blandt medarbejdere og ledere fra 10 kommuner er der fokus på, hvorvidt implementeringen efter deres opfattelse har ført til enkel administration og ubureaukratiske sagsgange. Endvidere er der fokus på, om de har oplevet udfordringer med den praktiske sagsbehandling, proceskrav, digitalisering og datadeling og på forslag til ændringer.

Temperaturmålingen af medarbejdernes og ledernes opfattelse af implementering af regler, administration og proceskrav indgår i den samlede evaluering af reformen af førtidspension og fleksjob. Temperaturmålingen skal bidrage med et indblik i praksis over kommunernes implementering af regler, administration og proceskrav samt give input fra ledere og medarbejdere fra de 10 kommuner til, om regler og proceskrav kan forenkles og understøttes bedre digitalt.

Reformens intentioner

Reformen af førtidspension og fleksjob bygger på følgende centrale intentioner:

- Flest muligt skal i arbejde og forsørge sig selv
- Adgangen til førtidspension begrænses, og der skal gives en tidlig, tværfaglig og sammenhængende indsats i et ressourceforløb med fokus på udvikling af arbejdsevnen
- Fleksjobordningen målrettes så også personer med en lille arbejdsevne kan komme ind i ordningen.

Målet med reformen er således, at flere personer, som er i risiko for at ende på varig passiv forsørgelse, får en tilknytning til arbejdsmarkedet og kan forsørge sig selv – så vidt muligt på det ordinære arbejdsmarked uden offentlig støtte.

Det er disse overordnede intentioner med reformen, som temperaturmålingen tager afsæt i – og når de udvalgte ledere og medarbejdere i de 10 medvirkende kommuner forholder sig til, hvad de opfatter, der overordnet er lykkedes godt, og hvad der giver udfordringer, så vurderer de således ift. disse overordnede intentioner.

Det skal understreges, at der alene er tale om forslag, der kan anvendes som et idékatalog til det videre arbejde med regelforenkling, digitalisering og datadeling i førtidspensions-, fleksjob- og ressourceforløbsager, da det ligger uden for temperaturmålingens ramme at vurdere forslagernes implementerbarhed, omkostninger og juridiske implikationer. Der er tale om forslag fra udvalgte

ledere og medarbejdere fra 10 udvalgte kommuner, som kan have mange forskellige motiver for deres forslag. Der er altså ikke tale om officielle udmeldinger fra de 10 kommuner som sådan. Derfor vil der – for de fleste forslags vedkommende – være behov for en afklarende og forslagsudviklende proces og inddragelse af andre perspektiver, inden forslagene eventuelt er klar til at blive realiseret.

1.2 TEMPERATURMÅLINGENS FASER OG DELTAGERE

Temperaturmålingens resultater bygger på dataindsamling foretaget på **to workshops**.

Medarbejdere fra 10 kommuner har deltaget på de to workshops med **3-5 ledelses- og medarbejderrepræsentanter** hver. Kommunerne har sendt deltagere, der i videst muligt omfang har ledelses- eller praktikerindsigt i følgende **5 indsatsområder** og **2 tværgående temaer**:

- Indsatsområde 1: Sagens forberedelse til rehabiliteringsteamet
- Indsatsområde 2: Rehabiliteringsteamet
- Indsatsområde 3: Efter mødet i rehabiliteringsteamet (afgørelse af sagen)
- Indsatsområde 4: Ressourceforløb
- Indsatsområde 5: Fleksjob
- Tværgående tema 1: Ydelsesadministration
- Tværgående tema 2: Datadeling og it-understøttelse

Workshopdeltagerne har samlet været:

- Ledere for alle områder
- Fagkonsulenter og fagkoordinatorer
- Sagsbehandlere i alle led
- Repræsentanter fra socialområdet
- Ydelsesmedarbejdere

De 10 kommuner er:

- Brønderslev, Esbjerg, Favrskov, Herning, Hørsholm, København, Nyborg, Slagelse, Svendborg, Viborg

Temperaturmålingens aktiviteter har været:

- 1) **Workshop 1** hvor workshopdeltagernes **implementering** og **erfaringer** med regler, administration og proceskrav er kortlagt indenfor 5 fem indsatsområder: Sagens forberedelse, rehabiliteringsteamet, afgørelse af sager, ressourceforløb og fleksjob. Samt workshopdeltagernes praksis og erfaring med digital understøttelse
3. Mellemfase hvor data er bearbejdet og input til regelændringer, og forbedret digital understøttelse er identificeret
4. **Workshop 2** hvor deltagerne igen er samlet og har udviklet input til STAR i form af **forslag til regelforenkling og ønsker til bedre it-understøttelse og datadeling**
5. **Afrapportering** til STAR.

1.2.1 Forståelsesramme

Der er samlet set tale om et forholdsvist omfattende krav- og regelkompleks i reformen af fleksjob og førtidspension. For at sikre input om hele reformområdet er der udviklet en struktur, der på en gang omfatter hele komplekset samt giver et overblik og en tematisering, der muliggør strukturerede drøftelser på de to workshops samt opsamling og analyse.

På næste side præsenteres det overordnede overblik over krav til kommunerne vedrørende sagsbehandling, administration og proceskrav i reformen af førtidspension og fleksjob¹. Overblikket opdeler reformens krav til kommunerne i 5 temaer – der samtidig ud fra vores kendskab til kommunernes implementering af reformen udgør 5 indsatsområder for kommunerne og overordnet følger kommunernes organisering af rehabiliteringsindsatsen. Overblikket udgør en analytisk ramme for temperaturmålingen og er også brugt som praktisk arbejdsredskab i design, planlægning og gennemførelse af workshops ift. at strukturere gruppedrøftelser mm.

¹ Kilder: Skrivelse om rehabiliteringsteam og rehabiliteringsplan:

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=174377>

Skrivelse om ressourceforløb: <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=186975>

Bekendtgørelse af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats: <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=184891>

Overblik over regler og krav i reform af førtidspension og fleksjob

1: SAGENS FORBEREDELSE

- Kommunen skal vurdere, at alle relevante muligheder i den ordinære beskæftigelseslovgivning er udtømte inden sagen forelægges teamet.
- Rehabiliteringsplanens forberedende del skal udarbejdes sammen med borgeren
- Sagsbehandler skal forberede borgeren på formål og muligheder med RF og fleksjob, samt på mødet med rehab.teamet
- Krav til hvad rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde
- Kommunen skal indhente LÆ 265

2: REHABILITERINGSTEAMET

- Kommunen tilrettelægger selv de nærmere procedurer for rehabiliteringsteamets behandling af sagen, herunder hvordan borgeren informeres efterfølgende
- Krav til hvilke forvaltningsområder der skal være repræsenteret i rehab.teamet
- Borger og borgerens sagsbehandler skal deltage i mødet

3: EFTER MØDET I REHABILITERINGSTEAMET

- Rehabiliteringsteamet skal afgive en indstilling til kommunen på baggrund af mødet
- Krav til indhold af indstillingen
- Kommunen skal træffe afgørelse i sagen på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling
- Er kommunen ikke enig i indstillingen skal den forelægge sagen for rehabiliteringsteamet igen. Borger skal deltage på mødet

4: RESSOURCEFORLØB

- Borger skal have en koordinerende sagsbehandler
- Rehabiliteringsplanens indsatsdel skal udarbejdes af koordinerende sagsbehandler og borger
- Indsatsen skal fastsættes for mindst 6 måneder. Planen skal opdateres løbende (herunder registrering af indsats)
- Kommunen skal løbende følge op på om borgerens arbejdsevne udvikler sig
- Der skal løbende afholdes opfølgningssamtaler med borgeren (min. 6 gange om året)
- Koordinerende sagsbehandler skal motivere til, og understøtte at, borger gennemfører indsatsplanen
- Hvis borger ikke følger sit ressourceforløb, skal kommunen vurdere hvad der er behov for, for at borger deltager i forløbet, herunder vurdere om der er omstændigheder der begrunder fraværet eller om der skal sanktioneres.
- Hvis borger flytter kommune, flytter rehabiliteringsplanen med
- Inden ressourceforløb afsluttes skal kommunen vurdere resultatet af forløbet og træffe afgørelse om fremadrettede indsatser
- Hvis borger skal have et nyt ressourceforløb skal sagen for rehabiliteringsteamet
- Hvis fremadrettet indsats - fx fleksjob - kræver at sagen skal for rehabiliteringsteamet, skal dette gøres i så god tid at den nye indsats kan starte umiddelbart efter ressourceforløbet afsluttes.

5: FLEKSJOB

- Kontaktforløb med ledighedsydelsesmodtagere
- Senest 3 uger efter visitation til fleksjob afholdes samtale med borger
- Borger på ledighedsydelse skal oprette og opdatere CV på Jobnet. Kommunen skal yde bistand ved behov
- Regel om visitation til anden aktør til borgere på ledighedsydelse efter 1 år
- Revurdering af LY
- Krav til dokumentation fra virksomhed hvis personen skal ansættes i fastholdelsesfleksjob.
- Hurtigst muligt ifm. etablering af fleksjob skal kommunen vurdere borgers arbejdsevne (herunder timetal og arbejdsintensitet). Hvis anmodet af borger og virksomhed foretages ny vurdering
- Fleksløn tilskud skal udregnes og udbetales ift. det konkrete fleksjob
- Løbende opfølgning hvert 2.5 år ved personlig samtale
- Incitament til at sikre progression i antal timer
- Efter 4,5 år skal kommunen udarbejde en status, hvor det vurderes, om betingelserne for det midlertidige fleksjob fortsat er opfyldt.
- Administration af reglerne vedr. midlertidige og permanente fleksjob

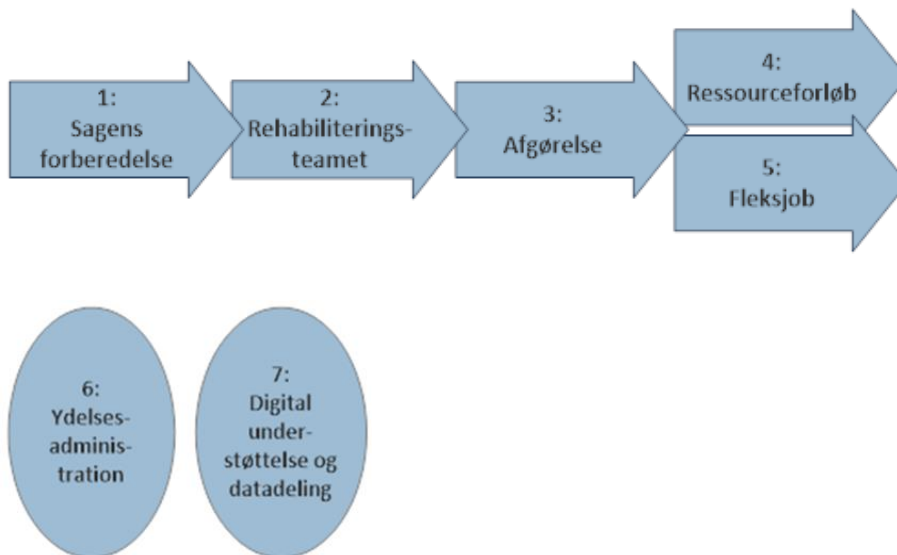
1.3 RAPPORTENS OPBYGNING

Temperaturmålingen af workshopdeltagernes oplevede implementering af regler mv. er sket ud fra

3 hovedspørgsmål:

1. Hvordan er reglerne for sagsbehandling, administration og proceskrav implementeret, og i hvilket omfang er de centrale sagsbehandlingsprocesser digitalt understøttet?
2. Er der regler, som kan forenkles, samtidig med at intentionerne med reformen understøttes?
3. Er der regler, som kan understøttes bedre, gennem brug af digitalisering og datadeling?

I rapporten besvares temperaturmålingens hovedspørgsmål opdelt på de **5 indsatsområder** (jf. overblikket på foregående side), samt **2 tværgående temaer**:

Indledende præsenteres et overordnet indtryk fra de to workshops af workshopdeltageres oplevelse af implementering af regler, administration og proceskrav.

Lige efter tegnes et overordnet billede af **hvordan** reglerne ifølge workshopdeltagerne for sagsbehandling, administration og proceskrav er implementeret, herunder hvad deltagerne på de to workshops vurderer er **lykkedes godt** med reformen, og hvad der giver **udfordringer** på hvert af de 5 indsatsområder. Derudover tegnes et overordnet billede af først **ydelsesadministration** og dernæst **datadeling og it-understøttelse**, og de **udfordringer** workshopdeltagerne oplever for disse to tværgående temaer. Praksisgennemgangen fungerer som **kontekst** for at forstå de oplevede udfordringer med regler og proceskrav, og de konkrete input til regelforenkling/regelændring samt bedre digital understøttelse.

Herefter præsenteres først workshopdeltagernes **input til regelforenklinger/regelændringer** og dernæst **ønsker til bedre digital understøttelse og datadeling**.

God læselyst!

2. OVERORDNEDE INDTRYK FRA WORKSHOPS

Det overordnede indtryk fra de to gennemførte workshops af de deltagende kommuners implementering af regler, administration og proceskrav i reformen af førtidspension og fleksjob er, at reformen har stor opbakning i kommunerne. Det gælder ifølge workshopdeltagerne både intentionerne i reformen og regler og proceskrav overordnet set.

Reformen af førtidspension og fleksjob har været og er fortsat ifølge workshopdeltagerne, en stor implementeringsopgave for de 10 kommuner. Deltagerne på de to workshops vurderer, at 'deres' kommuner er lykkedes med at implementere regler og proceskrav i reformen og generelt administrerer i tråd med regler og proceskrav – men intentionerne i reformen er endnu ikke fuldt indfriet på alle områder.

Kommunerne har udviklet administrative løsninger, som deltagerne på de to workshops i varierende grad vurderer, er velfungerende. Der er områder, hvor der ifølge workshopdeltagerne er en meget stor spredning i praksis ift. administration af reformen, og der er områder, hvor deltagere fra nogle kommuner ikke mener, de har udviklet tilstrækkeligt gode løsninger, om end de oplever, at de administrerer inden for reglerne. På et mere detaljeret niveau er der ifølge workshopdeltagerne fortsat områder, hvor praksis kan forbedres, og hvor kommunernes indsats kan kvalificeres indenfor det nuværende regelgrundlag.

Det har ikke været en del af opdraget for nærværende temperaturmåling at udlede 'best practice' og pege på konkrete udviklingsområder. I stedet har fokus været på at opnå et overblik over praksis (og spændet i praksis) blandt de deltagende kommuner, samt på at indsamle workshopdeltagernes input og ønsker til regleforenkling/regelændringer og digital understøttelse.

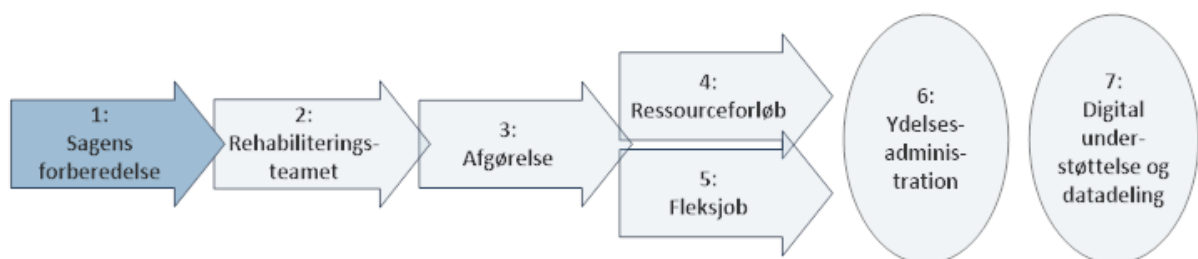
Den overordnede ramme af regler og proceskrav kritiseres ikke af workshopdeltagerne, men der er detailområder, som for ledere og medarbejdere fra de deltagende kommuner både opleves som vanskelige at administrere og som ressourcekrævende. Ligesom der er regler og proceskrav, som workshopdeltagerne ikke mener giver mening ift. intentionerne, og som de foreslår kan justeres/forenkles.

Workshopdeltagerne har en række input til denne forenkling og justering af regler og proceskrav i reformen, som ud fra deres vurdering kan lette administrationen i kommunerne, samtidig med at reformens intentioner efter deres opfattelse understøttes. Forslagene præsenteres i rapportens afsnit 4.

Når det gælder den digitale understøttelse og datadeling, har workshopdeltagerne meget enslydende ønsker til, hvilke muligheder og hvilken praksis, de gerne vil have. Deltagernes ønsker til ny/forbedret digital understøttelse og datadeling præsenteres i rapportens afsnit 5.

3. WORKSHOPDELTAGERNES OPLEVELSE AF IMPLEMENTERING AF REGLERNE FOR SAGSBEHANDLING, ADMINISTRATION OG PROCESKRAV

3.1 OMRÅDE 1: FORBEREDELSE AF SAGER

3.1.1 Reglerne kort:

- Kommunen skal vurdere, at alle relevante muligheder i den ordinære beskæftigelseslovgivning er udtømte inden sagen forelægges teamet
- Rehabiliteringsplanens forberedende del skal udarbejdes sammen med borgeren
- Sagsbehandler skal forberede borgeren på formål og muligheder med ressourceforløb og fleksjob, samt på mødet med rehabiliteringsteamet
- Krav til hvad rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde
- Kommunen skal indhente LÆ 265.

3.1.2 Workshopdeltagernes beskrivelse af praksis i kommunerne

Beslutning om at starte en rehabiliteringssag

En rehabiliteringssag starter ifølge workshopdeltagerne typisk med, at borgerens sagsbehandler vurderer, at mulighederne for at bringe borgeren nærmere arbejdsmarkedet via den ordinære beskæftigelsesindsats er udtømte. Her ses ifølge workshopdeltagerne forskellige løsninger, fx:

- At beslutningen om at starte rehabiliteringssagen træffes af sagsbehandleren alene
- At sagsbehandler drøfter beslutningen med en fagkonsulent, eller at sagen forelægges på et teammøde
- At beslutningen træffes efter sparring med rehabiliteringsteamet og/eller med sundhedskoordinator.

Forberedelse af sager til møde i rehabiliteringsteamet ifølge workshopdeltagerne

Sagsbehandler vurderer evt. i samarbejde med en fagkonsulent, om sagen er velbeskrevet. Der indhentes lægelige oplysninger og oplysninger om praktikker samt om indsatser og resultater heraf i andre forvaltninger/sektorer. Der er ikke ét system eller ét datalager, hvor alle informationer samles og kan hentes. Sagsbehandleren danner sig derfor et foreløbigt overblik ud fra, hvad borgeren fortæller og ud fra data i jobcentrets egne systemer. Dernæst undersøger sagsbehandleren, hvad fagpersoner i andre forvaltninger og sektorer kan bidrage med af oplysninger i borgerens sag. Sagsbehandleren indsamler typisk oplysninger i en 'sneboldeffekt' – en proces, der starter på et lavt informationsniveau og langsomt bygges op på et højere niveau. Processen kan tage op til 2 måneder. Når processen er langvarig, skyldes det dels, at det kan være vanskeligt for sagsbehandleren at få overblik over og indhente relevante oplysninger, og dels at der kan være ventetid på levering af oplysninger, der skal udarbejdes særligt ifm. rehabiliteringssagen, fx LÆ265 (helbredsattest fra egen læge), og statusser, o.a. fra andre sektorer.

Relevante oplysninger om borgeren findes typisk på følgende fagområder:

- Beskæftigelse
- Social - herunder familie, misbrug og socialpsykiatri
- Sundhed - regionale, kommunale og private sundhedsindsatser
- Uddannelse og uddannelseshistorik
- Kriminalforsorg/retsvæsen, om dom, afsoning mm.
- Økonomi og offentlige ydelser, samt privat gæld, forsikring og pension.

Oplysninger fra beskæftigelse, social – og sundhedsområdet er givet af de lovgivningsmæssige rammer for området. De øvrige områder kan have supplerende data, der kan være relevante at inddrage.

Den forberedende del af rehabiliteringsplanen udarbejdes ifølge workshopdeltagerne i samarbejde med borgeren. Her ses variationer i opgavefordelingen mellem sagsbehandler og borger, der både er betinget af forskellig praksis mellem kommuner og mellem sagsbehandlere i den enkelte kommune, samt af i hvilket omfang borgeren kan bidrage til forberedelsen af sagen. Samarbejdet kan ifølge workshopdeltagerne konkret foregå på forskellige måder, fx ved:

- At borgeren tilsendes det forberedende skema og selv udfylder en stor del af skemaet, samt bidrager aktivt med oplysninger om, hvor (hvilke sektorer og forvaltninger) der findes relevante data der bør inddrages
- At sagsbehandler udfylder skemaet pba. møde med borger og sagsbehandler, og afsøger hvor der er relevante data, der skal indgå i sagen (fra jobcentrets eget sagssystem, samt data indhentet fra andre vigtige aktører ift. borgeren -typisk sundheds- og sociale aktører).

Borgeren indkaldes typisk til møde med sagsbehandler, når sagen er forberedt, og rehabiliteringsplanens forberedende del gennemgås. Sagsbehandler fortæller her borgeren om mødet i rehabiliteringsteamet, hvem der deltager m.v. Der udleveres evt. en pjece om formålet med mødet i rehabiliteringsteamet. Sagsbehandler fortæller om de mulige udfald af mødet. Der opfordres ofte til brug af bisidder. Generelt er der ifølge workshopdeltagerne sket en udvikling i retning af øget borgerinddragelse på mødet i takt med, at kommunerne har udviklet kompetencer

og redskaber hertil – herunder til at forberede borgeren på selv at kunne fortælle rehabiliteringsteamet om sin situation, og kompetencer til at inddrage borgeren i at få belyst sagen fra borgers perspektiv og kunne drøfte muligheder ift. det fremadrettede forløb.

De indhentede oplysninger samles i rehabiliteringsplanens forberedende del og formidles, når borger evt. har givet samtykke til rehabiliteringsteamets medlemmer. Rehabiliteringsplanens forberedende del er det oplysninggrundlag, som anvendes til brug for behandling på mødet i rehabiliteringsteamet.

Ikke alle kommuner har ifølge workshopdeltagerne en ensartet systematik for formidling af de indhentede data, fx til rehabiliteringsteamet. Her ses ifølge workshopdeltagerne et spænd mellem:

- At sagerne formidles forholdsvis usystematisk og kan have et omfang på op til 200 sider
- Til at der altid bruges en fast skabelon og struktur, herunder navngivning af dokumenter, og sagerne har et vejledende omfang på 50 sider som max.

I nogle kommuner screenes sager systematisk, så det sikres, at sagerne indeholder alle nødvendige elementer inden, de sendes til rehabiliteringsteamet.

3.1.3 Workshopdeltagernes oplevelse af hvad der er lykket godt i implementeringen af regler og proceskrav

Workshopdeltagere vurderer, at følgende er lykket godt med reformen (deltagernes udsagn fra gruppedrøftelser):

”Borgerinddragelse, borgersamarbejde og personlige møder fungerer godt i forhold til udarbejdelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del”.

”Den forberedende del af rehabiliteringsplanen fungerer godt som afløsning for ressourceprofilen, der var et meget gentagende dokument, som ikke førte nogen steder hen”.

”Tæt dialog med borgeren er vigtigt i forhold til, om sagsbehandleren får forberedt borgeren godt nok på mødet med rehabiliteringsteamet, og de mulige udfald derfra”.

3.1.4 Workshopdeltagerne oplevelse af udfordringer

Workshopdeltagerne oplever følgende udfordringer ift. regler, administration og proceskrav (evaluators opsamling og deltagernes udsagn fra gruppedrøftelser):

Dokumentationskravet i sager til rehabiliteringsteamet er ifølge workshopdeltagerne meget stort – og opleves ifølge workshopdeltagerne at være stigende. Workshopdeltagerne peger både på uklarhed i regelgrundlag og/eller vejledning, herunder Ankestyrelsens afgørelser som bidragende årsager. Nye afgørelser fra ankenævnet skaber ofte behov for ny og mere dokumentation. Nogle workshopdeltagere oplever en usikkerhed, der gør, at mere og mere tages med. Andre af deltagerne

kommer fra kommuner, hvor der er lavet faste rammer for dokumentationen i deres kommune med et fastsat maksimum på sidetal, hvilket understøtter en systematisk, ensrettet og håndterbar praksis i sagsforberedelsen. Workshopdeltagerne siger fx:

"Den forberedende del bliver længere og længere. Det er ikke længere et oplæg til dialog, men en fuldstændig beskrivelse".

"Det er svært at sikre, at alle relevante oplysninger er med. Kravene til dokumentation er uklare, og usikkerhed kan give overdokumentation".

"Dokumentationskravene er uoverskuelige, og mange ting skal stå flere steder" (fx oplysninger om arbejdsmarkedserfaring/CV, der for stadigt flere borgere allerede findes i Jobnet-CV'et og skal copy-pastes over i rehabiliteringsplanens forberedende del)

"Den helt store udfordring er at indhente relevante informationer i de forskellige forvaltninger og offentlige myndigheder og at præsentere disse i en overskuelig form for rehabiliteringsteamet".

"Tit har vi udfordringer med, at sagerne ikke er beskrevet tydeligt nok. Der er en usikkerhed på, hvad sagen skal indeholde, hvad der er relevant, og hvad der ikke er. Det bliver ikke særlig ensartet".

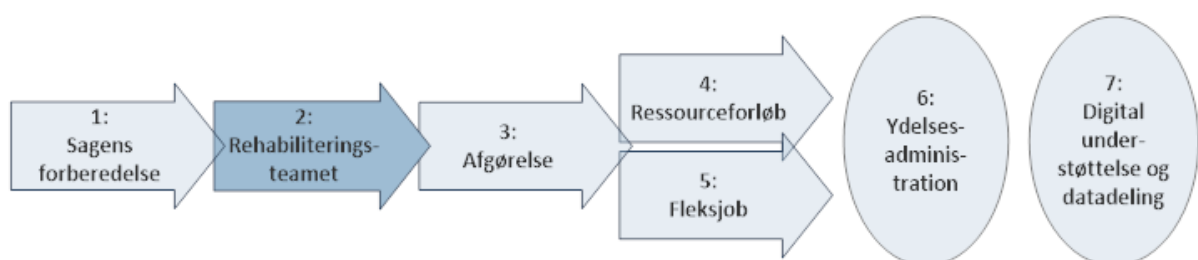
"LÆ265 kan være overflødig eller ikke-fyldestgørende. Og det kan tage lang tid at indhente LÆ265".

Information til borgeren giver på et punkt udfordringer (for nogle af workshopdeltagerne). Udfordringen vurderes af evaluatør at være organisatorisk:

"Det er vanskeligt at forberede borgeren på mødet med rehabiliteringsteamet, når udfaldet ikke kendes – især når det handler om ressourceforløb, hvor der er usikkerhed ift. indhold".

Se afsnit 4.1 for workshopdeltagernes forslag til regelforenklinger.

3.2 OMRÅDE 2: REHABILITERINGSTEAMET

3.2.1 Reglerne kort

- Borger og borgerens sagsbehandler skal deltage i mødet
- Kommunen tilrettelægger selv de nærmere procedurer for rehabiliteringsteamets behandling af sagen, herunder hvordan borgeren informeres efterfølgende
- Krav til, hvilke forvaltningsområder der skal være repræsenteret i rehabiliteringsteamet.

3.2.2 Workshopdeltagernes beskrivelse af praksis i kommunerne

Fra forberedelse til mødet i rehabiliteringsteamet

Der kan ifølge workshopdeltagerne være ventetid for borgeren mellem sagens forberedelse og mødet i rehabiliteringsteamet – workshopdeltagernes oplevelse er, at det afhænger af presset af sager, men at der kan gå op til et par måneder.

En til to uger før mødet skal foregå sendes en mødeindkaldelse til rehabiliteringsteamet. Sagen lægges samtidig i Mediconnect (et it-system til tværsektorielt samarbejde mellem sundhedsområdet og kommunen), og det er ifølge workshopdeltagerne efterhånden forholdsvis udbredt, at alle rehabiliteringsteamets medlemmer kan tilgå sagen her. I kommuner, hvor Mediconnect ikke er implementeret som fælles system, lægges sagen dér til sundhedskoordinator, mens kommunale medlemmer af rehabiliteringsteamet får sagen tilsendt via mail. Rehabiliteringsteamets medlemmer læser sagen før mødet.

På tværs af kommuner ses ifølge workshopdeltagerne forskellig grad af udvikling af det tværkommunale/tværsektorielle samarbejde i rehabiliteringsteams. Nogle kommuner har arbejdet intensivt med at kvalificere hele rehabiliteringskæden. Her ses ifølge workshopdeltagerne en forskel i, hvor præcist man er i stand til at lægge en retning for borgerens videre forløb på mødet i rehabiliteringsteamet:

- Der ses en forskel i, hvor godt man er lykkedes med at forberede borgeren, og jo bedre borgeren er forberedt, jo mere af mødet kan bruges på dialog om en fremadrettet indsats
- Der ses en forskel på, hvor godt sagerne er forberedt – jo mere veldokumenteret og systematisk sagen er lagt op, jo nemmere er det for rehabiliteringsteamet at orientere sig, og tiden på mødet skal ikke bruges på at afklare fakta om borgerens situation, men kan bruges på dialog om fremadrettet indsats
- Der ses en forskel på, i hvilken grad man lykkes med at samle de rette deltagere på rehabiliteringsmødet (fx inddrage virksomhedskonsulenter og/eller invitere relevante aktører ind, fx familieafdelingen, hvis der er en børnesag). Når de rette deltagere er samlet, bliver dialogen om den fremadrettede indsats mere kvalificeret.

Mødet i rehabiliteringsteamet

Der er typisk en fast mødeleder, og der nås typisk 6-8 sager på en mødedag. Hvert møde med borgeren tager ca. 20 minutter; den øvrige tid er til teamets drøftelser.

Rehabiliteringsteamet består typisk af:

- Jobcenter – fast medlem og normalt mødeleder
- Sundhedsområdet – fast medlem
- Klinisk funktion – fast medlem
- Socialområdet – fast medlem og nogle gange mødeleder
- Ad hoc Handicap og psykiatri
- Ad hoc UU vejleder

- Ad hoc Familieafdelingen
- Ad hoc Virksomhedskonsulent
- Sekretær (i nogle kommuner).

Desuden deltager borgerens sagsbehandler.

Et typisk møde forløber således:

- Mødeleder præsenterer sag -> drøftelse/formøde
- Borger (evt. med bisidder) og sagsbehandler kommer ind
- Præsentation + formål med møde
- Dialog + spørgsmål
- Timeout uden borger + sagsbehandler
- Borger kommer ind igen, og indstillingen oplyses af mødeleder (mundtligt).

I nogle kommuner er der ikke et formøde, og borger deltager som udgangspunkt i hele mødet. Der er ifølge workshopdeltagerne gode erfaringer med begge modeller.

3.2.3 Workshopdeltagerne oplevelse af hvad der er lykket godt i implementeringen af regler og proceskrav

Workshopdeltagere vurderer, at følgende er lykket godt med reformen (evaluators opsamling og deltagernes udsagn fra gruppedrøftelser):

Selve rehabiliteringsteamet som konstruktion ser workshopdeltagerne som vellykket.

Workshopdeltagerne fremhæver, at de har fået implementeret teamet, og at et tværfagligt blik på sagerne med et **helhedssyn på borgeren** kvalificerer indsatsen. Rehabiliteringsteamet medvirker desuden til et generelt større kendskab til de øvrige forvaltningers tilbud og en **stærkere tværsektoriel samarbejdsflade**.

"Først og fremmest er rehabiliteringsteamet rigtig godt. Det at man samles og tænker tværfagligt sammen og mod job og udvikling. Det kan nogle gange være svært, men det kan løses, og det handler i højere grad om kultur og tilgang end om regler".

"Vores sammensætning af rehabiliteringsteamet er god. Der er en god repræsentation, og teamet kommer rundt om borgerens udfordringer og behov".

"Vi sidder ikke alle med den samme tankegang, men vi har et fælles fokus, der handler om: 'hvordan bringer vi dig videre i job', og så spiller de forskellige faggrupper ind med de ekspertiser, de har".

"Det fungerer rigtig godt, at man møder borgeren ud fra et helhedssyn".

"Man får større kendskab til de andre fagområder, som er relevante at inddrage i forhold til borgergruppen".

Der er enighed blandt workshopdeltagerne om, at det er positivt, at **sagsbehandleren altid deltager på mødet** sammen med borgeren:

"Det fungerer godt, at borgerens sagsbehandler deltager og er en støtte for borgeren".

Workshopdeltagerne fremhæver også en god **borgerinddragelse** som et positivt resultat af reformen:

"Der er en god dialog med borgeren, og der bliver stillet gode spørgsmål. Det virker godt, at sagsbehandleren ikke er den, der skal sige en masse, men at borgeren kan sige mere. Det er borgerens møde".

"Det er godt, at borgeren kan tale om, hvad der er brug for, og hvad der er vigtigt i et rum med 7 mennesker. Det er virkelig godt".

3.2.4 Workshopdeltagernes oplevelse af udfordringer

Workshopdeltagerne oplever følgende udfordringer ift. regler, administration og proceskrav (evaluators opsamling og deltagernes udsagn fra gruppedrøftelser):

Hvornår er en sag velbelyst? Der er meget **forskellig praksis**, og medlemmer af rehabiliteringsteams tolker reglerne forskelligt. Dette rækker ind i rehabiliteringsteamets arbejde.

"Det lægelige fylder ofte for meget".

"Sagerne er generelt overdokumenterede".

(Evaluators bemærkning: Der refereres her til de sundhedsfaglige oplysninger, og at de ifølge workshopdeltagerne kan komme til at fylde så meget, at der ikke bliver plads på mødet til at snakke jobmuligheder og udvikling).

En del sager er ifølge workshopdeltagerne så omfattende, at teamets medlemmer ikke kan overkomme at læse dem, og dette forringer kvaliteten af mødet i rehabiliteringsteamet.

Når det gælder det **sundhedsfaglige perspektiv**, problematiserer workshopdeltagerne, at kommunerne kun kan indhente speciallægeattester fra klinisk funktion.

"Klinisk funktion som eneste rådgiver er sårbart og problematisk. Andre dele af sundhedsvæsenet kan være mere kvalificerede". (Evaluators bemærkning: Der referes her bl.a. til situationer, hvor en borger allerede har kontakt til speciallæger. Den samme specialisering findes ifølge workshopdeltagerne ikke altid i Klinisk funktion).

I nogle kommuner er det en udfordring at de andre forvaltninger ikke tager fuldt **ansvar for rehabiliteringsforløb**, herunder er det en udfordring, at indstillinger fra rehabiliteringsteamet måske ikke kan gennemføres i de andre forvaltninger.

”Vi har stadig store udfordringer med at få børn og familie repræsenteret”.

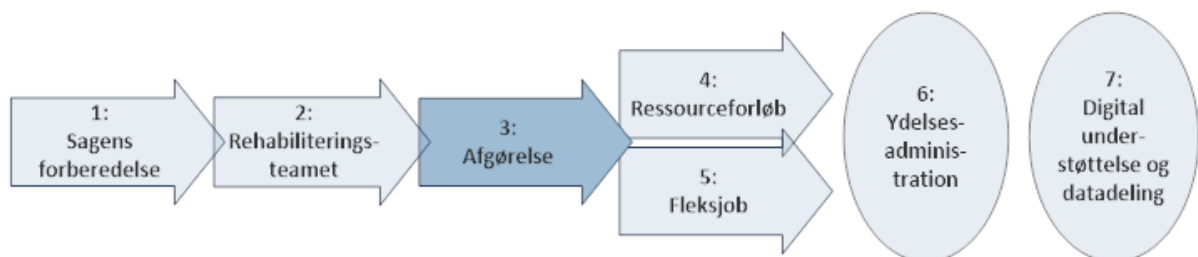
I nogle kommuner oplever man udfordringer ift. at få tilstrækkelig/den rette kvalitet i rehabiliteringsteamets indstillinger:

”Vi har brug for nogle bedre eksempler på, hvad der er en god indstilling, og hvad der skal med og ikke skal med”.

Endelig er det ifølge workshopdeltagerne en udfordring, at der ikke altid deltager virksomhedskonsulenter på møderne, fordi virksomhedskonsulenternes faglighed ændrer fokus i møderne, så de bliver mere rettet mod at drøfte borgers reelle muligheder på arbejdsmarkedet og samtidig er med til at kvalificere indstillingerne, så de er realistiske ift. borgerens muligheder på arbejdsmarkedet.

Se afsnit 4.2 for workshopdeltagernes forslag til regelforenklinger.

3.3 OMRÅDE 3: AFGØRELSE AF SAGER OG OVERGANG TIL FREMADRETTET INDSATS

3.3.1 Reglerne kort

- Rehabiliteringsteamet skal afgive en indstilling til kommunen på baggrund af mødet
- Krav til indhold af indstillingen
- Kommunen skal træffe afgørelse i sagen på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling
- Er kommunen ikke enig i indstillingen, skal den forelægge sagen for rehabiliteringsteamet igen. Borger skal deltage på mødet.

3.3.2 Workshopdeltagernes beskrivelse af praksis i kommunerne

Udarbejdelse af rehabiliteringsteamets indstilling

I nogle kommuner skrives indstillingen i fællesskab på rehabiliteringsmødet, i andre kommuner udarbejdes indstillingen efterfølgende af mødeleder, sekretær, eller sagsbehandler.

Afgørelse af sager

Der ses ifølge workshopdeltagerne en stor spredning i kommunernes praksis ift. afgørelse af sager, der kommer på rehabiliteringsteamet. Her ses en spredning fra:

- At jobcentrets repræsentant i rehabiliteringsteamet eller borgerens sagsbehandler har kompetence ift. afgørelse af sager, og rehabiliteringsteamets medlemmer generelt har kompetence (eller på forhånd har afklaret muligheder i egen forvaltning) ift. at vurdere, hvilke indsatser der kan sættes i gang for borgeren, så teamets indstilling er sammenfaldende med den afgørelse, der træffes i forlængelse af indstillingen, og de indsatser teamet peger på reelt også kan igangsættes efterfølgende
- Til at teamets medlemmer ikke har kompetence med fra eget område – og teamets indstilling går videre til enten en person (oftest en leder) fra beskæftigelsesområdet med kompetence til at træffe afgørelse i sagen eller et afgørelsesteam. Ligesom der her også er usikkerhed omkring, om de indsatser teamet peger på reelt efterfølgende kan bevilges og igangsættes.

Tidsmæssigt giver denne praksisforskel ifølge workshopdeltagerne en forholdsvis uensartet sagsbehandling på tværs af kommuner:

- Borgere i nogle kommuner informeres om afgørelsen allerede på mødet og har mulighed for dialog med rehabiliteringsteamet
- Mens borgere i andre kommuner venter op til 3 måneder på afgørelsen i deres sag, og derefter er der yderligere en periode, inden de indkaldes til møde, og den fremadrettede indsats planlægges og igangsættes.

Der ses ligeledes ifølge workshopdeltagerne en spredning i, hvordan partshøring af borgeren foregår:

- Fra at der i nogle kommuner for fleksjob og ressourceforløb laves en mundtlig partshøring af borgeren på rehabiliteringsmødet, hvorefter der træffes afgørelse umiddelbart efter – og borgeren i direkte forlængelse af mødet får udleveret indstillingen (der er sammenfaldende med afgørelsen), og kan drøfte den med sin sagsbehandler og tage den med hjem
- Til at man i andre kommuner har en længere sagsgang, hvor borgeren får tilsendt kommunens afgørelse og partshøres skriftligt.

Kommuner, der har samlet kompetence til afgørelse af sager og bevilling af efterfølgende indsatser i rehabiliteringsteamet og har implementeret en hurtig proces for afgørelse og partshøring, er lykkedes med at korte sagsbehandlingen væsentligt ned, og har ifølge workshopdeltagerne positive erfaringer med, at dette fremmer et godt samarbejde med borgeren.

Der er ifølge workshopdeltagerne meget sjældent uoverensstemmelse mellem rehabiliteringsteamets indstilling og kommunens afgørelse af sager – ikke overraskende i og med, at der i en del kommuner er personsammenfald. Der kan ifølge workshopdeltagerne typisk være uenighed på pensionsområdet.

Praksiseksempler

Ressourceforløb bliver indstillet på mødet. Der lægges en plan på mødet over, hvilke indsatser der skal indgå. Borgeren partshøres mundtligt på mødet og har indflydelse på, hvordan det videre forløb skal se ud – konkret takker borgeren enten ja eller nej på mødet. Takker de ja, bliver indsatserne i ressourceforløbet efterfølgende godkendt i de respektive afdelinger.

Ressourceforløb bliver indstillet på mødet, og rehabiliteringsteamet peger på, hvilke indsatser der kan indgå i forløbet. Efterfølgende udarbejder mødeleder en indstilling, og kommunen træffer afgørelse om ressourceforløb. Borger får tilsendt afgørelsen og partshøres skriftligt. Herefter indkaldes borger til et møde med koordinerende sagsbehandler, og oplæg til indsatsplan udarbejdes. Den koordinerende sagsbehandler afklarer i dialog med kommunale forvaltninger og sundhedsområdet, om de indsatser rehabiliteringsteamet har foreslået, kan iværksættes.

Fleksjob bliver indstillet på mødet. Skånehensyn, timetal, m.v. beskrives. Når rehabiliteringsteamet er enige om, at fleksjob er den rette løsning for borgeren, træffes der i nogle kommuner afgørelser på stedet, så borgeren har en fleksjobafgørelse, når han eller hun forlader mødet. De fleksjob, der er tvist om, sendes til et afgørelsesteam for fleksjob, der træffer den endelige afgørelse.

For sager, der indstilles til pension, træffes afgørelsen typisk af en udpeget person i jobcentret eller et pensionsteam, der træffer afgørelse på baggrund af indstillingen.

Deling af data i forlængelse af mødet i rehabiliteringsteamet

Efter mødet sendes indstillingen ifølge workshopdeltagerne (når der er tale om ressourceforløb) nogle gange til borgerens praktiserende læge, eller man får sundhedskoordinatoren til at ringe til borgerens praktiserende læge og informere. Men datadelingen er ifølge workshopdeltagerne ikke systematisk på tværs af kommuner eller i den enkelte kommune.

Generelt er der ifølge workshopdeltagerne i jobcentret forholdsvis stort fokus på at få indsamlet data i sager, der behandles i rehabiliteringsteamet, men ikke et systematisk fokus på at formidle data til de aktører, borgeren efterfølgende har kontakt med.

Der ses her en usikkerhed/forskellig vurdering i kommunerne ift. behov for samtykke, og hvilke data der må deles med hvilke aktører.

3.3.3 Workshopdeltagernes oplevelse af hvad der er lykket godt i implementeringen af regler og proceskrav

Workshopdeltagerne vurderer, at følgende er lykket godt med reformen (evaluators opsamling og deltagernes udsagn fra gruppedrøftelser):

"Der er skabt en bedre forståelse og et bedre samspil mellem forvaltningerne. Der er et fælles tværfagligt fokus og et fælles mål om job. Der bliver lagt en fælles plan og koordineret bedre".

"Borgeren får meget mere medindflydelse, og mødet i rehabiliteringsteamet giver mening for mange borgere".

Dialogen med rehabiliteringsteamet giver borgeren indsigt i, hvorfor kommunen træffer en given afgørelse:

"Før manglede der en forklaring på, hvorfor der var valgt en bestemt plan. Det var overladt til sagsbehandleren at skulle forklare, og det er næsten umuligt. Nu fortæller vi borgeren, hvad vi har tænkt. Det gør borgeren mindre forvirret, hvis de ved, hvad der lovgivningsmæssigt ligger bag".

Kommuner, der har en hurtig sagsgang, vurderer, at deres implementering af reglerne omkring afgørelse af sager er vellykket:

"Det fungerer godt, at borgeren bliver mundtligt informeret på mødet om rehabiliteringsteamets indstilling og kommunens afgørelse".

3.3.4 Workshopdeltagernes oplevede udfordringer

Workshopdeltagerne oplever følgende udfordringer ift. regler, administration og proceskrav (evaluators opsamling og deltagernes udsagn fra gruppedrøftelser):

"Der er stor forskel for borgeren afhængigt af, hvilken kommune man bor i. I den ene får man afgørelsen med det samme. I den anden skal man vente tre måneder".

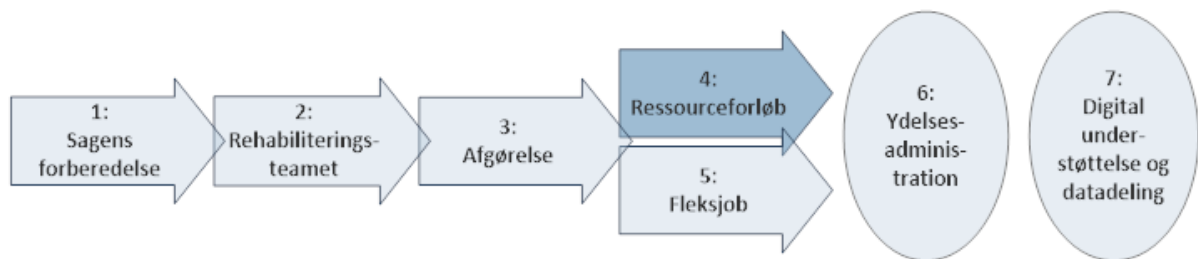
"Ikke alle sager har brug for et tværfagligt blik/en tværfaglig indsats" (som eksempel nævner kommunerne borgere, der har været i ressourceforløb, og kommer ind til teamet med et fleksjob klar, og uden behov for yderligere tværfaglig indsats).

Rehabiliteringsteamet ser typisk ikke fleksjob som en rehabiliterende indsats, hvor de skal bidrage med et tværfagligt perspektiv/tænke tværfaglige indsatser, der kan bidrage til progression ind i indstillingen. Workshoppens drøftelser fik kommunerne til at fremhæve dette som en problematik/et udviklingsområde for kommunerne ift. at kvalificere rehabiliteringsindsatsen yderligere.

"Der er et enormt ressourceforbrug ved, at rehabiliteringsteamet laver indstillinger, og et (andet) udvalg skal træffe afgørelser. Herudover skaber det tvivl om kompetencen i rehabiliteringsteamet".

Manglende systematik ift. deling af indstilling med den praktiserende læge (der er meget forskellig praksis for dette mellem kommunerne). Workshopdeltagerne ser det som et fortsat udviklingsområde at kvalificere samarbejde/koordinering af sundheds- og andre indsatser. Evalueringen indikerer, at dette fortrinsvis gælder for ressourceforløb.

3.4 OMRÅDE 4: RESSOURCEFORLØB

3.4.1 Reglerne kort

- Borger skal have en koordinerende sagsbehandler
- Rehabiliteringsplanens indsatsdel skal udarbejdes af koordinerende sagsbehandler og borger
- Indsatsen skal fastsættes for mindst 6 måneder. Planen skal opdateres løbende (herunder registrering af indsats)
- Kommunen skal løbende følge op på, om borgerens arbejdsevne udvikler sig
- Der skal løbende afholdes opfølgningssamtaler med borgeren (min. 6 gange om året)
- Koordinerende sagsbehandler skal motivere til og understøtte, at borger gennemfører indsatsplanen
- Hvis borger ikke følger sit ressourceforløb, skal kommunen vurdere, hvad der er behov for, for at borger deltager i forløbet, herunder vurdere om der er omstændigheder, der begrundet fraværet, eller om der skal sanktioneres
- Hvis borger flytter kommune, flytter rehabiliteringsplanen med
- Inden ressourceforløbet afsluttes, skal kommunen vurdere resultatet af forløbet og træffe afgørelse om fremadrettede indsatser
- Hvis borger skal have et nyt ressourceforløb, skal sagen for rehabiliteringsteamet
- Hvis fremadrettet indsats – fx fleksjob – kræver, at sagen skal for rehabiliteringsteamet, skal dette gøres i så god tid, at den nye indsats kan starte umiddelbart efter ressourceforløbet afsluttes.

3.4.2 Workshopdeltagernes beskrivelse af praksis i kommunerne

Overgang til ressourceforløb

Der er, også efter afgørelsen er truffet og borger informeret jf. forrige afsnit, ifølge workshopdeltagerne stor forskel mellem kommunerne på proces fra mødet i rehabiliteringsteamet til opstart af ressourceforløb – fra kort til lang sagsgang med flere led.

Her ses en spredning fra:

- At borgere i nogle kommuner mødes med koordinerende sagsbehandler, og/eller der er et overdragelsesmøde og/eller et koordinerende møde mellem de aktører, der leverer indsatser i ressourceforløbet, hvor indsatsplanen udarbejdes, og man hurtigt er i gang
- Over at borgerne i nogle kommuner starter ressourceforløbet i et tilbud, hvor borgeren selv med sparring fra sagsbehandler arbejder med egen indsatsplan ud fra en strategi om maksimal borgerinddragelse
- Til at det kan tage op til et par måneder, inden borgeren har den første samtale med koordinerende sagsbehandler om ressourceforløbets indhold, og først derefter får udarbejdet indsatsplanen i takt med, at det afklares, hvilke indsatser der kan igangsættes og hvornår.

Der er ifølge workshopdeltagerne forskel på, om borgeren har den samme sagsbehandler før og efter mødet i rehabiliteringsteamet. Nogle steder udpeges en ny sagsbehandler som koordinerende sagsbehandler. Andre steder er det den samme, som også udarbejdede den forberedende del af indsatsplanen. Workshopdeltagerne ser forskelligt på, om det er en fordel, at det er samme sagsbehandler, der fortsætter som koordinerende i ressourceforløbet (fordi denne kender borgeren godt), eller det er en fordel, at der skiftes sagsbehandler (og der dermed kommer nye øjne på sagen).

Det er især i kommuner, hvor der ikke er beslutningskompetence i rehabiliteringsteamet ift. de enkelte indsatser, der ifølge workshopdeltagerne kan tage lang tid at få udarbejdet og igangsat indsatsplanen for borgeren.

Generelt peger workshopdeltagerne på, at der er behov for en vis fleksibilitet i indstillingen fra rehabiliteringsteamet, så den koordinerende sagsbehandler og borger har plads til at 'navigere' undervejs i ressourceforløbet – da både borgerens situation og indsatsmuligheder kan ændre sig undervejs.

Den koordinerende sagsbehandlers rolle og opgaver

Alle borgere i ressourceforløb får en koordinerende sagsbehandler. Der er ifølge workshopdeltagerne et spænd i organisering, samt hvilken rolle og hvilke opgaver den koordinerende sagsbehandler varetager:

- I nogle kommuner sker der ikke et skift i sagsbehandler: Borgerens tidligere sagsbehandler fortsætter typisk som borgerens koordinerende sagsbehandler
- I andre kommuner har man fx samlet et team af koordinerende sagsbehandlere, hvor ressourceforløb samles
- I nogle kommuner prioriterer man at adskille myndighedssagsbehandling, mentorindsats og job- eller virksomhedskonsulentindsats
- I andre kommuner varetager borgerens koordinerende sagsbehandler alle opgaver.

Selve ressourceforløbet

Selve indsatsplanen er ifølge workshopdeltagerne typisk meget individuelt sammensat. Jævnfør den foregående beskrivelse af overgangen til ressourceforløb ses der variation i, hvor faste/fleksible rehabiliteringsteamets indstillinger er, samt i hvor stor en del af opgaven med at afklare, hvilke indsatser der kan igangsættes, og hvornår indsatser kan igangsættes, der ligger hos borgerens koordinerende sagsbehandler.

I gennem selve ressourceforløbet er der ifølge workshopdeltagerne typisk møder med borgeren hver 2. måned (minimum 6 gange om året), og her justeres planen efter behov, dels for at progression for borgeren understøttes bedst muligt, men det kan ifølge workshopdeltagerne også være nødvendigt at justere indsatsplanen, fordi der viser sig at være længere ventetid på indsatser, eller fordi indstillede indsatser ikke kan bevilges, og der i stedet må tilrettelægges et andet forløb for borgeren. I nogle kommuner bruges ifølge workshopdeltagerne hyppigere møder - især for borgere, hvor det er vanskeligt at motivere til deltagelse i indsatser.

Når det gælder opfølgning på, om borgerens arbejdsevne udvikler sig, ses der ifølge workshopdeltagerne et spænd fra:

- At den koordinerende sagsbehandler og borger opsætter små delmål og følger op på, om de nås i en åben dialog på møder
- Til brug af progressionsmålingsredskaber, hvor borgeren fx scorer, hvordan det går på en skala fra 1-10 på udvalgte parametre, og der udarbejdes diagrammer, der over tid viser udviklingen.

Workshopdeltagerne fortæller om brug af sanktioner i 'deres' kommuner, og at der sjældent anvendes sanktioner, enten fordi sanktionsprocessen er administrativ tung, eller fordi sanktioner ikke vurderes at have positive effekter.

Blandt kommunerne ses ifølge workshopdeltagerne et stort spænd i, hvor godt det tværgående samarbejde om selve ressourceforløbet er:

- I nogle kommuner har man en tæt samarbejdskæde hele vejen gennem rehabiliteringsforløbet, hvor de relevante aktører fx samles og i fællesskab udarbejder indsatsplanen sammen med borgeren og med det samme koordinerer indsatser mv.
- I andre kommuner oplever man udfordringer ift. at få afklaret indsatsmuligheder i andre forvaltninger og få koordineret samt igangsat relevante indsatser. Og man oplever, at forskellige planer i forskellige forvaltninger kommer i konflikt med hinanden og forvirrer borgeren.

3.4.3 Workshopdeltagerne oplevelse af hvad der er lykket godt i implementeringen af regler og proceskrav

Workshopdeltagerne vurderer, at følgende er lykket godt med reformen (evaluators opsamling og deltagernes udsagn fra gruppedrøftelser):

"Det lykkedes med de overordnede linjer. Flere bliver peget i retning af arbejdsmarkedet. Det lykkedes ikke med alle de intentioner om, at det skal hedde ordinær beskæftigelse, det har vi ikke oplevet en eneste af i vores team. Til gengæld lykkes det ret langt hen af vejen med fleksjob. Helt overordnet handler det meget mere om arbejdsmarkedet nu, end det gjorde tidligere".

"Rehabiliteringsplanens indsatsdel fungerer godt, når den er udarbejdet sammen med borgeren. Den bygger på indstillingen, hvor borgeren også har været med i processen".

Kommuner, der på forskellig vis har en hurtig sagsgang, fremhæver dette som positivt. Det gælder uanset, hvilken organisering der har ført til den hurtige sagsgang:

"Det fungerer godt, når der ikke kommer et sagsbehandlerskift. Forkorter startprocessen".

"Fælles overdragelsesmøde fungerer godt. Vi har kun 2 dages ventetid på ny sagsbehandler. Det har god signalværdi overfor borgeren [at ressourceforløbet hurtigt kommer i gang]".

Når det gælder opfølgning i ressourceforløbet fremhæver kommunerne et tæt samarbejde med borger og løbende kommunikation med aktører i sagen:

"Opfølgning på plan og delmål med borger. Samtaler samt korrespondance med aktører i sagen".

3.4.4 Workshopdeltagernes oplevede udfordringer

Workshopdeltagerne oplever følgende udfordringer ift. regler, administration og proceskrav (evaluators opsamling og deltagernes udsagn fra gruppedrøftelser):

"Det giver stor usikkerhed om indsatsmulighederne, og det tager tid at udarbejde indsatsplan, når rehabiliteringsteamet ikke har beslutningskompetence fra eget område med ind i teamet".

"Rehabiliteringsteamet kan foreslå, at der skal være en bostøtte, og så går vi over i socialafdelingen, der kan sige nej. Der er noget lovgivning, der clasher. Når vi skal samarbejde tværfagligt, så skal lovgivningen passe. Jeg synes, rehabiliteringsteamet skulle have kompetencen. For at styrke det tværfaglige, så når man peger på en indsats, så gælder det også".

"Der er nogle kommuner, der arbejder med, at når indsatsplanen skal laves, så deltager socialafdelingen og familieafdelingen. Vi oplever, at når den koordinerende sagsbehandler henvender sig til socialafdelingen, så er der 3 måneders ventetid på svar. Så er det svært at finde på noget imens. Vi skal have de forskellige forvaltninger til at arbejde bedre sammen".

Der ud over stilles spørgsmålstegn ved Klinisk Funktions monopol på sundhedsfaglig rådgivning i ressourceforløb:

"Brug af sundhedsfaglig rådgivning er blevet noget mere omstændigt. Det er blevet mere usmidigt".

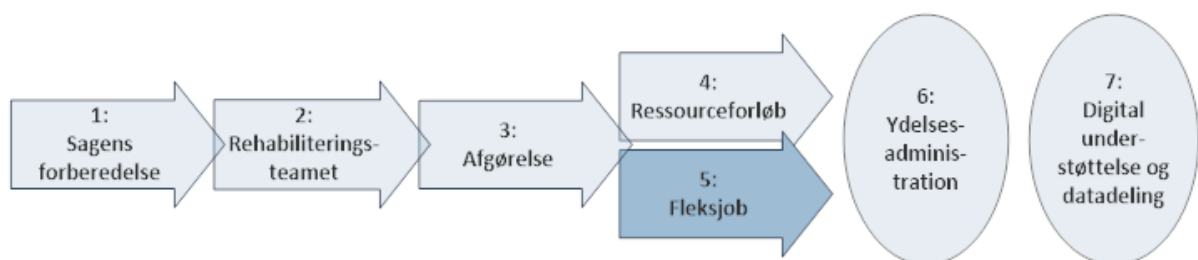
"Det er mærkeligt, at Klinisk Funktion bare kan fastsætte prisen, og så skal kommunerne betale. Hele økonomien omkring den her funktion er rigtig tung, og vi har ikke nogen indflydelse på det".

Der er ifølge workshopdeltagerne forskel på kommunernes tilgang ift. brug af sanktioner. Blandt kommuner, hvor man gerne vil bruge sanktioner, er workshopdeltagernes erfaring, at dokumentationskravet for kommunen er omfattende:

"Sanktionsprocessen i ressourceforløb er lang og tager mange ressourcer".

Se afsnit 4.4 for workshopdeltagernes forslag til regelforenklinger.

3.5 OMRÅDE 5: FLEKSJOB

3.5.1 Reglerne kort

- Kontaktforløb med ledighedsydelsesmodtagere
- Senest 3 uger efter visitation til fleksjob afholdes samtale med borger
- Borgere på ledighedsydelse skal oprette og opdatere CV på Jobnet. Kommunen skal yde bistand ved behov
- Regel om visitation til anden aktør for borgere på ledighedsydelse efter 12 måneder
- Revurdering af ledighedsydelse efter 12 måneder
- Krav til dokumentation fra virksomhed, hvis personen skal ansættes i fastholdelsesfleksjob
- Hurtigst muligt ifm. etablering af fleksjob skal kommunen vurdere borgerens arbejdsevne (herunder timetal og arbejdsintensitet). Hvis anmodet af borger og virksomhed foretages ny vurdering
- Fleksløn tilskud skal udregnes og udbetales ift. det konkrete fleksjob
- Løbende opfølgning hvert 2½ år ved personlig samtale
- Incitament til at sikre progression i antal timer

- Efter 4½ år skal kommunen udarbejde en status, hvor det vurderes, om betingelserne for det midlertidige fleksjob fortsat er opfyldt
- Administration af reglerne vedr. midlertidige og permanente fleksjob.

3.5.2 Workshopdeltagernes beskrivelse af praksis i kommunerne

Før fleksjob (indsats for borgere på ledighedsydelse)

I alle kommuner indkaldes borgeren indenfor 3 uger efter afgørelse om fleksjob til et første møde i jobcentret (lovpligtigt møde). Herefter ses ifølge workshopdeltagerne et spænd i indsatsen fra:

- At borgeren i nogle kommuner med det samme tilknyttes en jobklub, hvor borgerne får defineret mål for jobsøgning, får udarbejdet CV, arbejder med ansøgninger og besøger virksomheder.
- Til at det i andre kommuner forventes, at borgeren selv er aktiv, og selv opsøger jobcentret, hvis der er brug for bistand. Der er her kun kontakt med borgeren hver 3. måned, jf. krav til kontaktfølgning.

Efter 12 måneder foretages der en revurdering af borgerens sag med henblik på at vurdere, om borgeren stadig er berettiget til fleksjob. Disse revurderinger har stor fokus på helbred, og dette fokus understøtter ifølge workshopdeltagerne ikke det beskæftigelsesrettede forløb, der ellers er i gang.

Hvis borgeren ikke er kommet i job indenfor 6 måneder, kan de komme til anden aktør, hvis de ønsker det, og de bliver altid visiteret til anden aktør efter 12 måneder. For nogle understøtter et skift i indsatsen ifølge workshopdeltagerne beskæftigelse, for andre betyder det, at perioden på ledighedsydelse forlænges, fordi borgeren skal "starte forfra".

Når borgeren er kommet i fleksjob

Der er ifølge workshopdeltagerne en stor praksisforskel mellem kommunerne, når det gælder opfølgning:

- Når borgeren har fået fleksjob, følges der i nogle kommuner op efter et par måneder for at sikre, at borgeren fungerer godt og for at vurdere, om den arbejdstid, borgeren er startet med, skal og kan justeres
- I andre kommuner følges der først op efter de lovpligtige 2½ år, samt hvis borger eller virksomheden henvender sig til kommunen.

3.5.3 Workshopdeltagernes oplevelse af hvad der er lykket godt i implementeringen af regler og proceskrav

Workshopdeltagerne vurderer, at følgende er lykket godt med reformen (evaluators opsamling og deltagernes udsagn fra gruppedrøftelser):

Workshopdeltagerne vurderer, at langt flere borgere nu kan komme i et fleksjob, og dermed har fået en mulighed for at bidrage på arbejdsmarkedet. Samtidig vurderes det, at reglerne generelt er blevet enklere at forstå for virksomhederne. Dette gælder dog ikke for fastholdelsesfleksjob samt ift. midlertidige og permanente fleksjob.

”Det er en virkelig god reform for borgerne. De oplever at kunne bidrage med det, de kan, og det betyder utroligt meget for dem”.

”Virksomhederne synes generelt, det er blevet let at ansætte medarbejdere i fleksjob, når de bare skal udbetale løn for de effektive arbejdstimer”.

3.5.4 Workshopdeltagernes oplevede udfordringer

Workshopdeltagerne oplever følgende udfordringer ift. regler, administration og proceskrav (evaluators opsamling og deltagernes udsagn fra gruppedrøftelser):

Revurdering efter 12 måneder på LY er ifølge workshopdeltagerne overflødig

Der foregår under alle omstændigheder en løbende vurdering af, hvordan det går med at finde job.

Revurderingen af ledighedsydelsesmodtagere efter et år er derfor kun et ekstra lag bureaukrati, som ikke tilfører borgeren noget af værdi. Tværtimod er de helbredsmæssige udfordringer igen i fokus, og det kan sætte borgeren tilbage i forhold til at have fokus på beskæftigelse

Den obligatoriske brug af anden aktør efter 12 måneder bør ifølge workshopdeltagerne være frivillig

Den obligatoriske brug af andre aktører er ikke til gavn for alle borgerne. For nogle borgere giver det god mening at skifte aktør og få nye øjne på sagen; for andre betyder det et uhensigtsmæssigt brud i et igangværende forløb, og borgeren oplever at skulle starte forfra hos anden aktør.

Rådighedsregler for borgere på ledighedsydelse

Borgere på ledighedsydelse er ifølge workshopdeltagerne ikke omfattet af de samme rådighedsregler som dagpengemodtagere. Workshopdeltagerne peger på, at dette ikke understøtter aktiv jobsøgning. Workshopdeltagerne peger på, at der bør være helt de samme rådighedsregler for borgere på ledighedsydelse, som for forsikrede ledige.

Dokumentationen ifm. fastholdelsesfleksjob giver virksomheder og jobcentre store problemer

Det er ifølge workshopdeltagerne næsten umuligt for jobcentrene at forklare virksomhederne reglerne om fastholdelsesfleksjob og at få dem til at efterleve de dokumentationskrav, der er til 12 måneders dokumentation af ansættelse under de sociale kapitler eller på særlige vilkår.

Opfølgning efter 2½ år i fleksjob bør ifølge workshopdeltagerne fremrykkes eller gøres fleksibel

Reglerne om opfølgning efter 2½ år i et fleksjob er ifølge workshopdeltagerne overflødigt bureaukrati. Opfølgning af borgere i fleksjob skal ifølge workshopdeltagerne ligge meget tidligere og være planlagt ud fra det aktuelle behov, hvis det skal give mening for borgeren og virksomheden – og understøtte progression for borgeren i fleksjobbet.

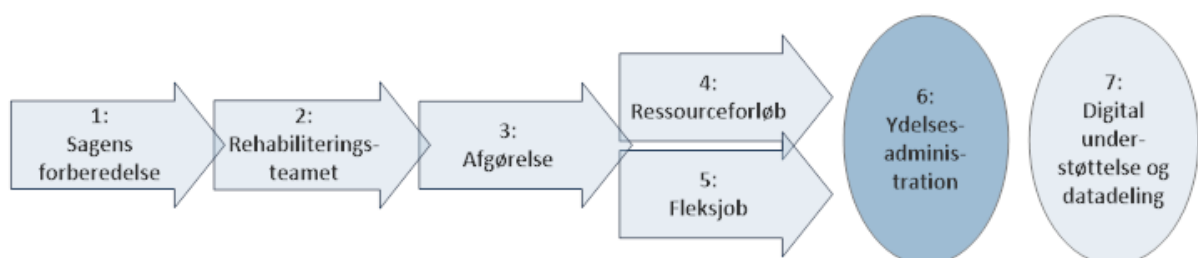
Midlertidige og permanente fleksjob

Workshopdeltagerne mener generelt, at det er uhensigtsmæssigt at operere med forskellige typer fleksjob.

”Borgerne og virksomhederne forstår dem ikke, og de midlertidige fleksjob giver stor usikkerhed”.

Se afsnit 4.5 for workshopdeltagernes forslag til regelforenklinger.

3.6 TVÆRGÅENDE TEMA 1 – YDELSESADMINISTRATION

Ydelsesområdet er meget komplekst og har ikke kunnet afdækkes i dybden i denne evaluering. Deltagerne på de gennemførte workshops har været ydelsessagsbehandlere og ledere fra kommunerne, som administrerer reglerne i praksis. De har dermed ikke det fulde analytiske overblik og dermed den analytiske kompetence, der skal til for at kunne pege på konkrete løsninger. De har derimod erfaringer fra administrationen i praksis og kan se en række udfordringer/problemfelter, som bør analyseres nærmere, og som ifølge kommunerne giver store udfordringer.

Der er ikke ifølge workshopdeltagerne væsentlige udfordringer med beregning af ydelser, når det gælder ressourceforløb og ledighedsydelse. Problemerne ses primært i forbindelse med flekslønstilskuddet.

Flekslønstilskuddet

Ifølge workshopdeltagerne er det et problem ved den nuværende ordning, at det for borgere med de små indkomster ikke - eller kun i meget begrænset omfang - kan betale sig at gå op i tid. Denne udfordring fylder ifølge workshopdeltagerne meget for medarbejderne i jobcentrene, og det gør det ifølge dem vanskeligt at arbejde med progression - især i de små fleksjob, hvor lønnen typisk også er lav.

Dertil kommer, at der ifølge workshopdeltagerne er store udfordringer i forbindelse med forståelsen, beregningen, og kommunikationen om flekslønstilskuddet. Flekslønstilskuddet er en administrativ tung og kompliceret beregningsteknisk opgave for kommunerne. Administrativt er bemandingen på den nye ordning i ydelsesafdelingen ifølge workshopdeltagerne meget forøget.

Systemet er ifølge workshopdeltagerne samlet set uigennemskueligt for borgeren, hvilket igen betyder, at incitamentsstrukturen ifølge workshopdeltagerne ikke virker - heller ikke for de mange borgere, hvor det faktisk kan betale sig at gå op i tid. I det følgende beskrives en række konkrete udfordringer ved flekslønstilskuddet, som er blevet drøftet som problemstillinger på workshoppen.

Udfordringerne knytter sig til følgende problemfelter.

Udfordringer for arbejdsgiverne

1. Problemer med at få indberettet løn, eller for sent indberettet løn

Dette er ifølge workshopdeltagerne et stort problem, som giver mange efterfølgende reguleringer i flekslønstilskuddet, og som gør det vanskeligt/ugennemskueligt for borgerne at se sammenhængen mellem tilskud og indtægt. For sene indberetninger kommer både fra små og store arbejdsgivere.

2. Problemer med at forstå/fastlægge normallønsloftet

Især de små arbejdsgivere har ifølge workshopdeltagerne svært ved at håndtere og fastlægge en normalløn. Der bruges mange ressourcer på at vejlede arbejdsgivere, som ikke kan finde ud af at indberette normalløn for lignende stilling, og det kan også for kommunerne være vanskeligt at fastlægge, hvad normallønnen egentlig er.

Fx: Butiksansatte og sygeplejersker har mange tillæg (aften, nat, weekend). Selvom fleksjobberen ikke arbejder aften eller weekend, skal arbejdsgiveren stadig fastlægge normallønnen som om, fleksjobberen havde vagter med tillæg. Det samme gælder for pension – fleksjobbere skal have det samme, som de ville have fået, hvis de arbejdede 'normalt'.

For at løse problemet har flere kommuner lavet deres eget skema, som jobkonsulenterne reelt udfylder - men som arbejdsgiverne skal skrive under på, at de har indberettet.

Det er særligt vanskeligt for små arbejdsgivere at forstå ordningen: "Jeg har oplyst, hvad NN skal have i løn, hvorfor skal jeg så oplyse, hvad en fuldtidsansat skal have i løn – jeg har jo ikke råd til at have en fuldtidsansat!"

Fejlindeberetninger fra arbejdsgiver betyder typisk, at der ringes til borger for at forklare, hvad der er sket, og at der eventuelt skal foretages partshøring, og at der skal ske en regulering af

flekslønsydelsen. I nogle kommuner bruger hver ydelsesmedarbejder 2-4 timer om ugen på fejlindberetninger fra arbejdsgivere.

Udfordringer for Jobcentrene og ydelsesafdelingerne

Som beskrevet ovenfor giver normallønnen og normallønssloftet ifølge workshopdeltagerne udfordringer for arbejdsgiveren, som jobcentrene så må prøve at vejlede om. Hertil kommer, at normallønssloftet er et flydende loft, der hele tiden skal reguleres. Det giver store udfordringer. Endelig er normallønssloftet/fuldtidslønnen ofte ikke kendt af borgeren – men det har stor betydning for udregningen af borgerens fleksløntilskud.

For nogle borgere er pensionen overenskomstfastlagt – men andre borgere forhandler sig frem til en bedre pension, og nogle har privat pensionsordning, som ikke fremgår særskilt af e-indkomst. Derfor skal ydelsesafdelingen indhente oplysninger om pension fra borgeren.

Hertil kommer, at ydelsesafdelingerne ifølge workshopdeltagerne bruger meget tid på at fastlægge pension, ferietillæg og at håndtere løn under ferie. Ferietillæg i normallønnen er beregnet ud fra en fuldtidsstilling. Derfor er ydelsesafdelingen nødt til en gang om året at rette henvendelse til arbejdsgiver for at få det rette ferietillæg.

Mange borgere hæver feriepenge eller søger ledighedsydelse til afholdelse af ferie, fordi de tror, at de ikke får løn, og så udbetaler arbejdsgiver alligevel løn – og så skal der efterreguleres. Dette udfordrer kommunen, og er svært at administrere.

En særlig udfordring udgør ifølge workshopdeltagerne manglende datakommunikation mellem Jobcentre og Ydelse. Jobcentret modtager fx oplysninger om ferie og/eller sanktioner – men Ydelse får ikke oplysningerne. Dette øger problematikken for Ydelse ift. efterreguleringer af udbetalinger.

Udfordringer for borgerne

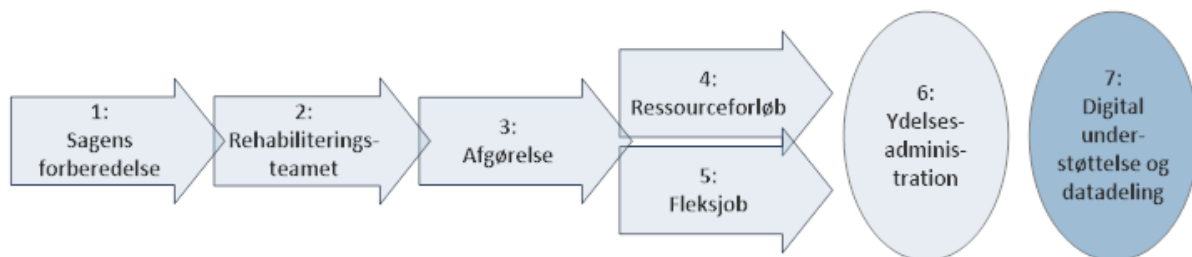
Hovedudfordringen er ifølge workshopdeltagerne:

- At flekslønstilskuddet ikke giver incitament til at øge antallet af timer i de lavtlønnede job
- At ordningen er uoverskuelig for borgeren, også for de borgere, hvor der er en reel gevinst ved at arbejde flere timer.

Borgerne forstår ifølge workshopdeltagerne ikke de beregninger, der indgår i ordningen. Det betyder, at selv de borgere, der faktisk får noget ud af at gå op i tid, ikke kan se en klar sammenhæng i mellem arbejdsindsats og løn. Udbetalingsmeddelelsen hjælper ikke meget her - den er meget kort og ikke fyldestgørende. Der bruges meget tid på forklaringer til borger, og borgerne er ofte meget frustrerede over, at udbetalingsmeddelelsen ikke ser rigtig ud, at de ikke kan "se tingene", osv. Dertil kommer mange henvendelser fra fagforeninger og rigtig mange besøg i borgerservice. Kort sagt er det ifølge workshopdeltagerne svært for kommunerne at give en enkel og forståelig forklaring på beregning af borgerens ydelse.

Se afsnit 4.6 for workshopdeltagernes forslag til regelforenklinger.
--

3.7 TVÆRGÅENDE TEMA 2 - DIGITAL UNDERSTØTTELSE

3.7.1 Evaluators observationer fra workshops

Processerne omkring reformen af fleksjob og førtidspension i jobcentre/kommuner blandt borgerne og i virksomhederne styres af et komplekst sæt skrevne og uskrevne regler. Regelsæt som er implementeret i kommunerne med en variation i fortolkning, praksis og it-understøttelse. Regelsæt som i bred udstrækning ikke tager udgangspunkt i, hvordan information/data anvendes og deles.

For at opnå en forståelse af den praksis, som jobcentrene har for it-understøttelse, og deres tilgang til data (*medarbejderens og borgernes digitale hverdag*), blev der under workshops gennemført en række øvelser med det formål at klarlægge niveauet af digitalisering og datadeling samt medarbejdernes forandringsparathed.

Under workshops blev der samlet en række **observationer**. De kan opsummeres til følgende:

- Workshopdeltagerne har en opgivende holdning til, at det med de nuværende systemer er muligt at dele data effektivt mellem kommunens forvaltninger; med borger; med virksomheder; med anden kommune; med statslig myndighed. IT-systemer, som workshopdeltagerne enslydende fortæller, 'taler ikke sammen'. Det betyder, at der er meget manuelt arbejde for sagsbehandlere, der skal samarbejde på tværs, idet de skal hente oplysninger/data ud af deres egne systemer, og sende dem med mail til kollegaen i den anden forvaltning, der så skal lægge oplysningerne ind i sit/sine systemer
- Der er ifølge workshopdeltagerne en variation i kommunernes opnåede niveau af it-understøttelse – hver kommune har 'sin egen' palet af indkøbte systemer, og nogle kommuner har tilkøbt ekstra moduler og/eller fået udviklet særlige systemer, mens andre ikke har
- Dataindsamlingen om en borger er ifølge workshopdeltagerne meget omkostningsfulde/tidskrævende
- Tilsvarende er dataudveksling meget omkostningsfulde/er tidskrævende
- Kommunerne har ifølge workshopdeltagerne et stort behov for løsninger og viden om udveksling af information/data mellem aktørerne
- Der er et behov for koordineret udveksling af erfaringer omkring it-understøttelse og anvendelse af data

- Pga. ineffektiv tilgang til data er samtidighed (*parallelisering af arbejder omkring en borger*) ofte ikke muligt. Det øger ifølge workshopdeltagerne ressourceforbrug og sagsbehandlingstid
- Beregning af ydelser m.v. foretages individuelt og per kommune ofte uden struktureret data-/it-understøttelse med større ressourceforbrug og variation til følge. Blandt de deltagende workshopdeltagere fra forskellige kommuner havde alle udviklet egne excel-beregningssystemer til at understøtte ydelsesberegninger, som de eksisterende systemer (KMD Ydelse og KMD Aktiv) ifølge ydelsesmedarbejderne ikke understøtter (godt nok)
- De største digitaliserings - og dataudfordringer findes under Indsatsområde 1: Sagens forberedelse, samt det tværgående tema 1: Ydelsesadministration for så vidt angår aktuel dataudveksling. Desuden er der identificeret et behov for øget dataudveksling løbende i borgeres forløb (særligt ressourceforløb)
- Inddragelse af borger i deres sag og inddragelse via it er en udfordring pga. manglende it-understøttelse eller begrænsninger i information, som må deles. Borger forventer brugsadgang til sin sag, men har ikke et fuldt indblik
- Workshopdeltagerne ønsker øget standardisering af skemaer. Gerne en standardisering på tværs af forvaltningsområder, der understøtter det tværgående samarbejde samt oprydning i skemaer og vejledninger
- Workshopdeltagerne har en stor forandringsparathed over for optimering af de tunge, manuelle og ineffektive dataaktiviteter.

Opmærksomhedspunkter fra evaluators:

- Workshopdeltagerne (både sagsbehandlere og ledere) har begrænset forståelse, overblik, og indsigt i, hvilke systemer og data der er årsag til deres daglige udfordringer – det skyldes, at det er meget komplekst at danne sig overblik og indsigt i it-understøttelsen af rehabiliteringsindsatsen på tværs af kommunale og regionale samt private aktører. En workshopdeltager udtrykker det således: "På en god dag bruger vi 21 forskellige IT-systemer i en rehabiliteringssag".
- Af samme årsag har workshopdeltagerne begrænset forståelse, overblik og indsigt i, hvilke muligheder der er for optimeringer
- Ikke alle borgere kan ifølge workshopdeltagerne anvende digitale redskaber, men mange kan (især med rette hjælp)
- Lovgivning (persondataforordning) og forskellig praksis blandt kommuner (og blandt øvrige aktører) begrænser ifølge workshopdeltagerne mulighederne for effektiv udveksling af data internt i kommunen, mellem kommuner, og mellem kommune, region, og private aktører.

Der er aktuelt ikke en samlet datastrategi for rehabiliteringsområdet

Observationer og dialoger med workshopdeltagerne bekræfter, at der ikke er en fællesoffentlig tilgang til brug af data/information og it-værktøjer for området. Dertil er ejerskab af de delte dataprocesser ikke klarlagt. Mange datarelaterede aktiviteter falder mellem ansvarsområder, hvorved de marginaliseres. Evaluator vurderer, at der er mangel på en struktureret strategisk tilgang til data med mål og retningsgivende principper. Ansvar for de fælles mål og principper er ikke delt/fordelt mellem parter, ensige kendt. Det er problematisk, da områdets afhængighed af data i

form af borgerinformation, virksomhedsinformation og sagsinformation er meget omfattende og inddrager data fra mange myndigheder.

Evaluators kan ud af observationerne fra workshops samt indsigt i domænet liste følgende **grundlæggende udfordringer**:

- Mangel på standardisering af data
- Mangel på overblik over datas stadier og datarelaterede arbejdsgange
- Mangel på delt strategi og arkitektur for området
- Krav om datasikkerhed bliver brugt som argument for passivitet over for effektivisering af datadeling.

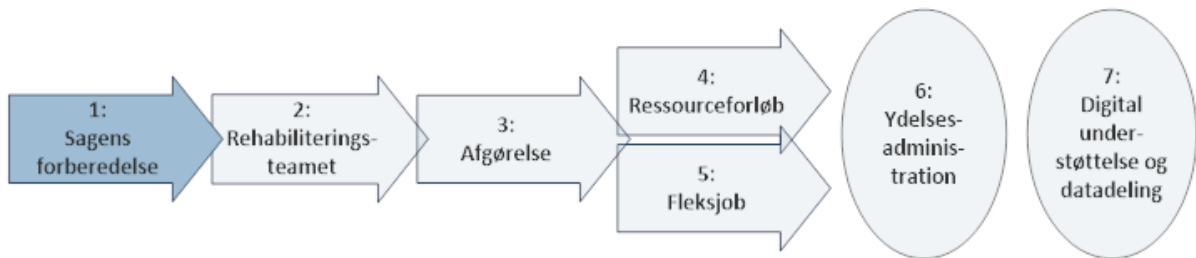
Det vurderes, at disse udfordringer resulterer i en ustruktureret tilgang til standardisering af data og brug af data og datadeling, hvilket kan betyde et øget ressourceforbrug, øget tidsforbrug og lavere kvalitet af data. Dette har indflydelse på både borger, virksomhed, kommune og stat.

De deltagende kommuner har enslydende ønsker til digital understøttelse og dataudveksling – de skitseres senere i rapporten under forslag til bedre digitalisering og datadeling.

4. FORSLAG TIL REGELFORENKLINGER/ REGELÆNDRINGER

I det følgende præsenteres de forslag, der er fremkommet på workshoppe. De forslag, der præsenteres, er alle forslag, der har bred opbakning fra de deltagende workshopdeltagere. Der er alene tale om forslag, der kan anvendes som et idékatalog til det videre arbejde med regelforenkling samt digitalisering og datadeling i rehabiliteringssager, da det ligger uden for temperaturmålingens ramme at vurdere forslagernes implementerbarhed, omkostninger og juridiske implikationer. Der er tale om forslag leveret fra den administrative aktørs – kommunens – perspektiv. Og der er tale om forslag fra ledere og medarbejdere fra 10 kommuner. Der er ikke tale om officielle udmeldinger fra kommuner som sådan. Derfor vil der – for de fleste forslags vedkommende – være behov for en afklarende og forslagsudviklende proces og inddragelse af andre perspektiver, inden forslagene evt. er klar til at blive realiseret.

4.1 FORSLAG – FORBEREDELSE AF SAGER

Forslag 1. Indfør øget fleksibilitet i kravene om udarbejdelse af rehabiliteringsplaner

- **Udfordring**

Workshopdeltagerne oplever, at der ikke er plads til at skrive de ting, der ikke passer i bilagenes "kasser", men som kan være vigtig viden for rehabiliteringsteamet. Det kan f.eks. være, hvad socialrådgiveren har oplevet i dialogen med borgeren, som kan vedlægges i form af et beskrivende notat af borgeren. Eller det kan være et kort resume af sagen.

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at øget fleksibilitet i kravene vil give rehabiliteringsteamet et større overblik over sagen og en større viden om borgeren.

- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at borgerne i højere grad vil opleve, at sagen er læst, og at borgerne ikke skal gentage ting, der er oplyst tidligere.

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagerne vurderer, at sagsbehandlerne vil opleve, at den socialfaglig viden, de har, bliver brugt. De oplever ifølge workshopdeltagerne, at de i dag ikke har mulighed for at videregive den viden, de faktisk har om den enkelte borger.

Forslag 2. Giv borgere mulighed for selv at tilgå rehabiliteringsplanen digitalt

- **Udfordring**

Der er ifølge workshopdeltagerne behov for at inddrage borgere yderligere i egen sag. Borgeren bør derfor have mulighed for selv at tilgå rehabiliteringsplanen digitalt. Dette arbejde pågår allerede, men der skal ifølge workshopdeltagerne også arbejdes med, hvordan det kommer til at fungere godt, fx ift. krav til borger, krav til jobcentret om, hvordan borgeren skal understøttes i at bruge de digitale muligheder o.a.

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at borgeren med forslaget i højere grad vil opleve ejerskab til egen sag og vil have bedre muligheder for at vide, hvad det er, der bliver lagt til grund for borgerens sag, der bliver forelagt rehabiliteringsteamet.

- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget for nogle borgere vil gøre forløbet lettere og mere forståeligt. Nogle borgere vil gerne hjælpe i dialogen. Andre igen vil under alle omstændigheder skulle drøfte sagen med sagsbehandleren for at kunne forstå, hvad der foregår.

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil spare administrativt arbejde med at printe sager ud og sende dem til borgeren.

Forslag 3. Afskaf kravet om at lave den forberedende del ved åbenlyse pensionssager, også selv om det er begrænset, hvad der skal stå, når der søges på det foreliggende grundlag.

- **Udfordring**

Workshopdeltagerne vurderer, at der for nogle borgere ikke er behov for at lave den forberedende del. Det drejer sig om de åbenlyse sager; typisk for borgere der er terminalt syge eller multihandicappede uden sprog. De er forholdsvis få i antal, men fylder ifølge workshopdeltagerne meget og tager meget tid.

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at intentionerne om at få borgeren i job ikke vil blive berørt af forslaget, da det jo netop retter sig mod borgere, hvor dette åbenlyst ikke er muligt.

- **Udbytte for borgeren**

Workshopdeltagernes erfaringer er, at hvis borgeren er alvorlig syg uden udsigt til bedring eller helbredelse, så giver det ikke mening for borger eller sagsbehandler at udarbejde den forberedende del. Det samme gælder for multihandicappede og borgere uden sprog. Disse borgere vil alligevel ifølge workshopdeltagerne ikke fysisk og/eller mentalt kunne medvirke ved udarbejdelsen af den forberedende plan. Forslaget vurderes derfor at være en lettelse for borgeren.

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagernes vurdering er, at sagsbehandlingen vil blive hurtigere, og at borgeren ikke udsættes for unødigt sagsbehandling. Endvidere at der med forslaget spares administrative ressourcer.

Forslag 4. Præcisering af, hvem (hvilke forvaltninger) der skal bidrage til forberedelse af sagen

- **Udfordring**

Workshopdeltagerne oplever jævnligt, at der ikke er ejerskab hos andre forvaltninger, (social, familie, sundhed, uddannelse), og at de derfor ikke bidrager til forberedelse af sagen. Det kan betyde, at sagen trækker i langdrag eller ikke bliver tilstrækkelig belyst. Selvom det fremgår af loven, at andre forvaltninger skal bidrage, efterleves det ikke i praksis alle steder.

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at den største effekt af forslaget vil være en mere målrettet og effektiv proces for forberedelse af sagen. Og en større kvalitet i forberedelsen, da alle relevante parter har forholdt sig til sagen.

- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil bidrage til, at borgeren føler sig set, hørt og forstået. At det har stor betydning for borgeren, at alle relevante forvaltninger har bidraget. Endelig at det vil give borgeren en kortere ventetid, før sagen kan komme på rehabiliteringsmødet.

- **Mening for sagsbehandleren**

Det vil ifølge workshopdeltagerne være en meget stor administrativ lettelse, at alle relevante forvaltninger bidrager til sagen. Samtidig vil sagen bliver belyst bedre. Endelig vil økonomistyringen ifølge workshopdeltagerne blive bedre, når man på tværs af forvaltninger ved, hvad der er i gang.

Forslag 5. Gør LÆ265 valgfri – omskriv kravet til at "aktuel relevant lægedokumentation skal foreligge"

- **Udfordring**

Workshopdeltagerne erfarer, at LÆ265 i nogle tilfælde er relevant, men at der i mange tilfælde allerede er rigelig med lægelig dokumentation på sagen. Der indhentes derfor ifølge workshopdeltagerne i en række tilfælde overflødige LÆ265.

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil medføre hurtigere sagsbehandling og en mere målrettet brug af sundhedssystemet.

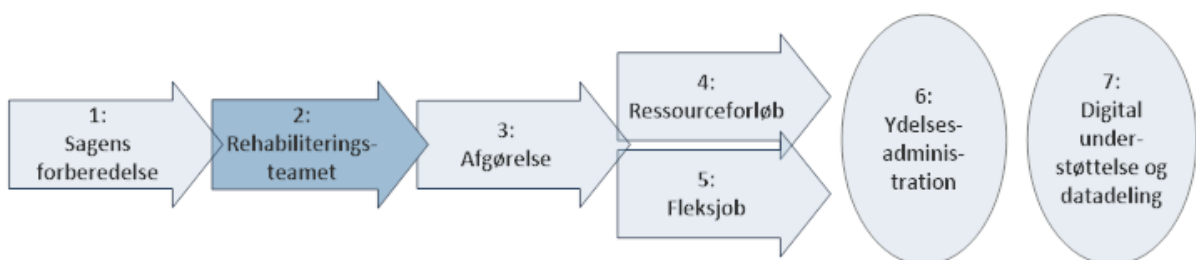
- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at borgeren sparer tid og (endnu) en lægekonsultation.

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagerne vurderer, at det vil være en meget stor administrativ lettelse kun at skulle indhente LÆ265, når det er relevant.

4.2 FORSLAG – REHABILITERINGSTEAMET

Forslag 1. Rehabiliteringsteamet skal være hele kommunens team (fx i form af en selvstændig forvaltningsenhed med myndighedskompetence på relevante områder), ikke kun jobcentrets

- **Udfordring**

Workshopdeltagerne erfaring er, at det er en stor udfordring, at det i dag ikke er alle forvaltninger, der tager ejerskab til rehabiliteringsteamet. Der er behov for et bedre flow på tværs, og at bedre koordinering understøttets af et reelt ejerskab på tværs af forvaltningen.

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil give en mere sammenhængende indsats, idet hele kommunen støtter op om rehabiliteringsteamets kompetence og betydning.

- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil give et mere klart fælles mål (job), større sammenhæng og mening for borgerne, også fordi modstridende interesser i kommunen vil begrænses.

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagerne vurderer, at sagsbehandlerne vil få et større incitament til at gribe fat i de øvrige fagligheder, områder m.v., og at forslaget vil bidrage til et mere naturligt flow i sagens oplysninger, og at indstillingen vil have større vægt, fordi den er fælles kommunal.

Forslag 2. Der skal altid deltage en virksomhedskonsulent på rehabiliteringsmødet

- **Udfordring**

Workshopdeltagerne erfaring er, at deltagerne på rehabiliteringsmødet ikke altid har den tilstrækkelige praktiske viden og erfaring med de mange forskellige brancher, og funktioner på arbejdsmarkedet, og hvad der reelt kræves for at varetage et job eller komme i en praktik. Dette vil en virksomhedskonsulent, ifølge workshopdeltagerne, kunne rette op på.

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil give en mere realistisk arbejdsmarkedsrettet indsats for borgerne. At det vil skabe en bedre balance mellem fokus på helbred og fokus på job. Og at det vil kunne give et bedre og mere sammenhængende forløb i den efterfølgende indsats for en række borgere.

- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil betyde, at borgeren allerede på rehabiliteringsmødet vil kunne få konkrete ideer til, hvor der er muligheder for job, og at der på rehabiliteringsmødet vil blive skabt et bedre afsæt for den efterfølgende jobrettede indsats.

- **Mening for sagsbehandleren**

For den sagsbehandler der skal tage sig af borgerens sag efter rehabiliteringsmødet vurderer workshopdeltagerne, at der vil blive etableret et bedre afsæt og en mere klar fælles forståelse med borgeren om at etablere et samarbejde med borgeren om den jobrettede indsats med det samme. Man vil ikke skulle starte helt forfra med borgeren.

Forslag 3. Rehabiliteringsteams skal have tildelt beslutningskompetence til afgørelse af sager. Alternativt bør der stilles krav om at der skal deltage en repræsentant med beslutningskompetencer ift. afgørelse af sager, så teamets indstilling og kommunens afgørelse kan ske på mødet

- **Udfordring**

Blandt workshopdeltagerne er der ikke forståelse for, hvorfor den tværfaglige vurdering er adskilt fra afgørelsen. Workshopdeltagerne vurderer ikke, at der vil være problemer med at træffe afgørelsen på rehabiliteringsmødet (det sker i praksis allerede i en række kommuner).

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget primært vil skabe større effektivitet, fordi borgeren hurtigere vil kunne komme videre i et relevant forløb.

- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil have en række fordele for borgerne - bl.a. hurtigere og klarere svar, mindre ventetid, og færre bekymringer omkring afgørelsen. Desuden mere tydelighed og sikkerhed ift. kommende ressourceforløb, fx om der kan bevilges socialpædagogisk støtte (§85 støtte).

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil medføre mindre administrativt arbejde og en lettere sagsgang, idet sagen hurtigere kan lukkes. Og at det er en fordel at sagsbehandlere ikke skal skrive afgørelser på noget, de ikke selv har været med til at beslutte.

Forslag 4. Workshopdeltagerne ønsker, at det kunne være muligt at bruge anden lægekonsulent end sundhedskordinator, når der er særlige grunde der taler for det

- **Udfordring**

Workshopdeltagerne erfarer, at det er et problem at man i rehabiliteringsteamet skal bruge en sundhedskoordinator. Det kan forvirre borgerne, og det kan give ventetid. En sundhedskoordinator er, ifølge workshopdeltagerne, ikke altid den fagligt mest relevante at spørge.

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget ikke vil have nogen negativ effekt ift. objektiviteten af de oplysninger der lægges til grund i rehabiliteringsteamet. Tværtimod

vurderes det, at der vil blive forelagt hurtigere og mere retvisende oplysninger i en række sager.

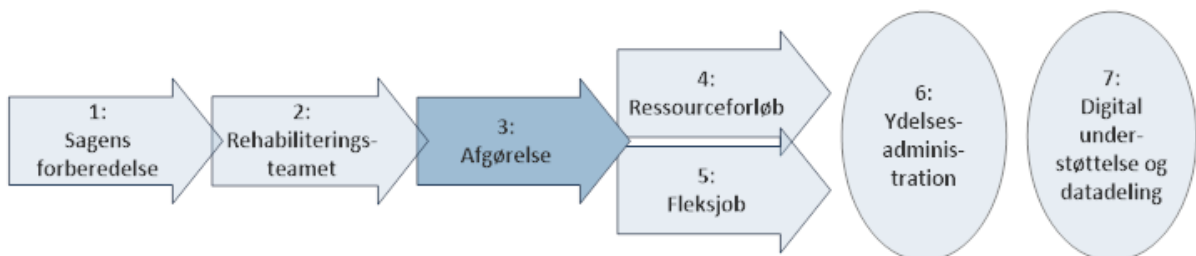
- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forløbet for en del borgere vil blive mere effektivt og mindre forvirrende.

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil indebære tilgængelighed af relevant information for sagsbehandleren og hurtigere sagsgange.

4.3 FORSLAG – AFGØRELSE AF SAGER OG OVERGANG TIL FREMADRETTET INDSATS

Forslag 1. Rehabiliteringsteamet bør have mulighed for at træffe afgørelser inden for alle områder. (Dette er en variant af Forslag 3 under 3.3, men begrundelsen her er, at det vil medføre en kortere sagsbehandlingstid)

- **Udfordring**

Forslaget retter sig mod at løse en udfordring som workshopdeltagerne peger på, nemlig at der kan gå lang tid efter mødet i rehabiliteringsteamet før der bliver truffet en afgørelse. Dette kan, både i forbindelse med ressourceforløb og fleksjob, betyde, at der mistes momentum i borgerens sag. Det foreslås, at rehabiliteringsteamet får kompetence til at træffe afgørelser inden for alle områder – dog kan det overvejes, om pensionsområdet skal undtages.

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil betyde en hurtigere afklaring og tilbagevenden til arbejdsmarkedet ifm. ressourceforløb og fleksjob.

- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at der vil ske en hurtigere afklaring af "fremtiden" for borgeren. Borgeren kan med det samme blive ansat i et evt. ventende fleksjob. Det forvirrer borgerne, at der er endnu et led før de kan komme i gang.

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil give en reduceret sagsbehandlingstid. At det vil give øget fokus og fremdrift i sagerne. Og det vil give mindre administrativt arbejde, og mere tid til borgerne.

Forslag 2. Indfør mulighed for, at jobcentret kan træffe beslutning om at forlænge et ressourceforløb uden behandling i rehabiliteringsteamet

- **Udfordring**

Workshopdeltagerne erfaring er, at i en række sager harmonerer den tidsfrist der er sat for ressourceforløb ikke med de aktiviteter der er igangsat. Når tidsfristen er udløbet, fx efter 1 år, skal sagen derfor på rehabiliteringsmøde igen, selvom der ikke er sket noget nyt, og det er oplagt, hvilket forløb der er relevant.

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at forlængelser uden inddragelse af rehabiliteringsteamet - hvor der ikke er nye oplysninger - vil give mere sammenhængende forløb for borgerne.

- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil give færre stop i processen, hurtigere sagsgang, og at borgeren undgår meningsløse møder med rehabiliteringsteamet midt i et forløb.

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil give mindre administration, mere smidige forløb, og mindre ressourcetræk på rehabiliteringsteamet.

Forslag 3. Faste regler for, hv oplysninger der deles mellem kommune og sundhedsvæsen efter mødet i rehabiliteringsteamet, og hvordan oplysningerne deles

- **Udfordring**

Forslaget retter sig mod at løse den udfordring som workshopdeltagerne oplever der kan være når borgeren har misforstået, hvad der er sket på rehabiliteringsmødet, og efterfølgende deler denne misforståelse med egen læge, som ikke har nogen mulighed for at vurdere, hvad der er sket på rehabiliteringsmødet. Det foreslås, at Mediconnects korrespondancemodul bruges til at sende indstilling fra rehabiliteringsteamet til egen læge.

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at der med forslaget kan etableres en bedre sammenhæng mellem kommunens og sundhedssystemets indsats.

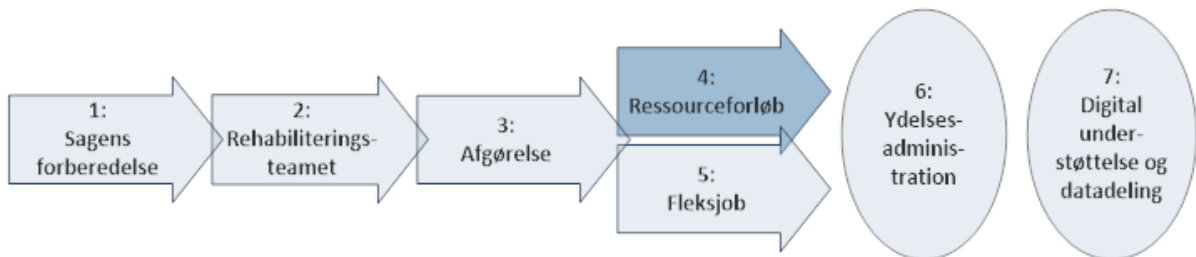
- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at borgeren bedre kan kommunikere med både kommune og egen læge på et fælles grundlag.

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil betyde, at sagsbehandler ikke skal bruge tid på at udrede misforståelser mellem borger, sundhedssystem og kommune.

4.4 FORSLAG – RESSOURCEFORLØB

Forslag 1. Borgeren skal kun have én plan

- **Udfordring**

Det er, ifølge workshopdeltagerne, et problem at borgeren har flere forskellige planer i flere forskellige forvaltninger. Det er dels u hensigtsmæssigt for borgerens forståelse af sagen, dels besværligt for kommunen, at der skal holdes styr på en række sideløbende planer.

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil medføre større enkelhed og klarhed i sagsbehandlingen ved, at man kun operer med en plan. Større ansvarliggørelse af andre kommunale forvaltninger, der bidrager med indsatser i ressourceforløb.

- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at borgeren med forslaget vil vide, hvilken plan der arbejdes efter, og borgeren vil lettere kunne orientere sig i og handle ud fra én plan.

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil lette administrationen for sagsbehandlerne, og give en mere overskuelig sag. Det vil gøre det nemmere for sagsbehandleren at koordinere borgerens forløb og indsatser, når der etableres et mere forpligtende samarbejde om en helhedsorienteret indsats på tværs af forvaltninger, synliggjort i én fælles plan for borgeren.

Forslag 2. Det skal være op til kommunens vurdering, om Klinisk Funktion eller speciallæger m.fl. skal bruges

- **Udfordring**

Forslaget retter sig mod at løse den udfordring, at Klinisk Funktion, ifølge workshopdeltagerne, ikke altid er bedste, mest relevante og hurtigste sundhedsfaglige

ekspertise for den enkelte borger. Men det er, ifølge workshopdeltagerne, fortsat godt at have muligheden for at bruge Klinisk funktion.

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil medføre en mere relevant brug af sundhedssystemet, og bedre fremdrift i sagerne.

(Evaluator bemærkning: forslaget er formodentlig i strid med intentionerne med samarbejdemodellen i reformen).

- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil give en hurtigere sagsbehandling. Og mulighed for at beholde fx egen psykiater, hvis det giver bedst mening.

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil give sagsbehandlerne mulighed for at bruge den del af sundhedsvæset der er mest relevant i den givne sag. Hurtigere afklaring. Men workshopdeltagerne vurderer samtidig, at det er vigtigt fortsat at kunne få nye øjne på en sag via Klinisk Funktion.

Forslag 3. Samme regler for ressourceforløbsborgere ift. brug af digitale redskaber – særligt CV – som for jobparate – og mulighed for at fritage de borgere, der vurderes ikke at kunne følge de digitale krav

- **Udfordring**

Workshopdeltagerne vurderer, at det er uheldigt at der ikke er krav om CV på ressourceforløb. Erfaringen er, at det giver rigtig god mening for alle at lave et CV, og at det er lettere for borgere der efterfølgende får tilkendt fleksjob, hvor der skal udarbejdes et CV på jobnet.

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil give generelt mere jobrettede forløb.

- **Muligt udbytte for borgeren**

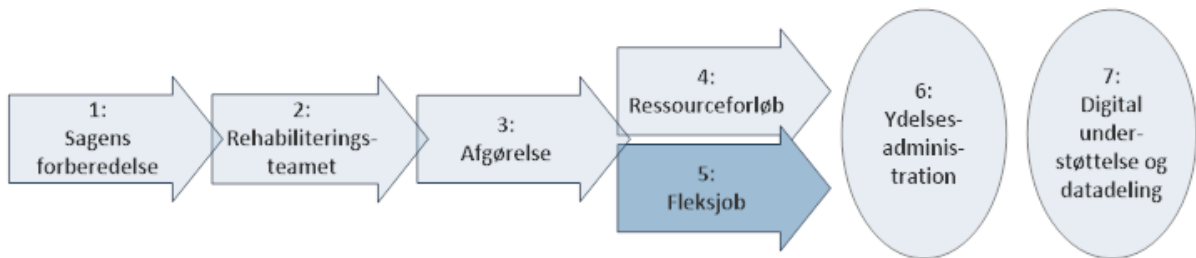
Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil betyde, at borgeren får større fokus på job, og det vil lette overgangen til et evt. fleksjob.

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil give mere sammenhængende forløb på tværs af ydelseskategorier.

Generelt vurderer workshopdeltagerne, at der bør tilstræbes ens regler på tværs af ydelseskategorier. Eks. ens fritagelsesregler for at bruge IT-systemer, ens krav til brug af CV, mv.

4.5 FORSLAG – FLEKSJOB

Forslag 1. Afskaf den obligatoriske revurdering efter 12 måneder på LY

- **Udfordring**

Hvis borgeren har modtaget ledighedsydelse i 12 måneder, så skal kommunen revurdere om betingelserne for at få fleksjob stadig er opfyldt. Der skal desuden ske en ny revurdering efter yderligere 12 måneder på ledighedsydelse. Ifølge workshopdeltagerne foregår der i forbindelse med kontaktføreløbet allerede en løbende vurdering af, hvordan det går med at finde job, og om borgeren stadig er berettiget til fleksjob.

Revurderingen af ledighedsydelsesmodtagere efter 12 måneder er derfor, ifølge workshopdeltagerne, kun et ekstra lag bureaukrati, som ikke tilføjer noget af værdi. Tværtimod, så vil revurderingen for mange borgere betyde, at fokus igen skal rettes mod helbredsmæssige udfordringer, og dette fjerner fokus fra den beskæftigelsesrettede indsats.

- **Matcher det intentionerne**

Med forslaget forventer workshopdeltagerne at borgeren i højere grad vil kunne bevare fokus på job, og at tiden på ledighedsydelse derfor vil blive reduceret for nogle borgere.

- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at borgeren med forslaget vil opleve at der hele tiden er fokus på ressourcer, og ikke på helbredsmæssige barrierer.

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil være en stor administrativ lettelse for sagsbehandleren, som vil kunne fokusere på det jobrettede.

Forslag 2. Gør det til en ret, og ikke en pligt, at anvende anden aktør

- **Udfordring**

Alle borgere skal have et tilbud om et forløb hos anden aktør efter 12 måneder på ledighedsydelse. Intentionen med reglen er, at borgere efter 12 måneders forløb i kommunen kan have gavn af "nye øjne" på deres sag. Den obligatoriske brug af andre aktører er, ifølge workshopdeltagerne, ikke altid til gavn for borgerne. Borgerne kan opleve at skulle starte forfra hos anden aktør, og dermed få en u hensigtsmæssig afbrydelse i et forløb de var i gang med hos kommunen. Der ses, ifølge

workshopdeltagerne, heller ikke gennemsnitligt bedre resultater af forløbene hos anden aktør.

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at den samlede effekt af brugen af anden aktør med forslaget vil blive øget, fordi brugen kan målrettes de borgere der vil have størst effekt af anden aktør.

- **Muligt udbytte for borgeren**

Når det (som nu) er tvunget at bruge anden aktør, kan nogle borgere, ifølge workshopdeltagerne, opleve at skulle starte helt forfra. Det kan i enkelte tilfælde være hensigtsmæssigt, men det er det som regel ikke. Borgeren skal ville anden aktør og se en mening med det, ellers fungerer det ikke.

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagerne vurderer, at sagsbehandleren med forslaget kan bruge anden aktør som et aktiv, og som et redskab i indsatsen, og ikke som nu se det som et proceskrav der skal opfyldes uanset om det er til gavn for beskæftigelsesindsatsen eller ej.

Forslag 3. Gør kravene til dokumentation af fastholdelse på en virksomhed mere fleksible: Lad det være op til jobcentrene at vurdere, om virksomhederne har gjort nok for at fastholde medarbejderne på særlige vilkår

- **Udfordring**

Intentionen med reglerne er, at virksomhederne skal gøre mere for at fastholde medarbejderne på ordinære vilkår. Det skal efter de gældende regler dokumenteres skriftligt at virksomheden har forsøgt, og det skal være foregået over en periode på 12 måneder.

Det har imidlertid, ifølge workshopdeltagerne, vist sig at være meget svært for virksomhederne at dokumentere, at der er gjort tilstrækkelige forsøg på at fastholde medarbejderen i et ordinært udstøttet job, bl.a. fordi virksomheden ofte først kan gøres opmærksom på kravene, når borgeren ikke kan fastholdes på virksomheden ved hjælp af de almindelige personalepolitiske instrumenter, herunder de sociale kapitler. Det er ofte et meget "arkæologisk" arbejde at finde skriftlig dokumentation frem efterfølgende. Endvidere er 12 måneders kravet, ifølge workshopdeltagerne, ofte ikke relevant, fordi det f.eks. allerede efter et halvt år står klart at det ikke er muligt at fastholde medarbejderen på ordinære vilkår. Hermed risikerer medarbejderen at blive afskediget.

- **Matcher det intentionerne**

Det vurderes af workshopdeltagerne at flere medarbejdere vil kunne fastholdes på arbejdspladsen, fordi kravene til dokumentation ændres, men uden at intentionerne med reglerne slækkes.

- **Muligt udbytte for borgeren**

Borgeren vil, ifølge workshopdeltagerne, kunne fortsætte med at arbejde i kendte rammer, og vil opleve en sammenhæng i indsatsen, der ikke er afhængig af

virksomhedens evne til at dokumentere. Endvidere vil borgere, der har en forsikring, kunne få denne udbetalt med det samme.

- **Udbytte for virksomhederne**

Justeringen vil, ifølge workshopdeltagerne, have stor betydning for virksomhederne, der vil opleve en væsentlig mere gennemskuelig og logisk proces.

- **Mening for sagsbehandleren**

Sagsbehandlerne vil, ifølge workshopdeltagerne, opleve at drøftelsen med virksomhederne vil blive mere effektiv og målrettet, fordi den vil komme til at handle om, hvad virksomhederne har gjort for at fastholde borgeren fremfor, hvad de har dokumenteret skriftligt og inden for en bestemt periode.

Forslag 4. Opfølgning efter 2½ år i fleksjob og status efter 4½ år: Fremryk opfølgningen

- **Udfordring**

Reglerne om opfølgning efter 2½ år og 4½ år i et fleksjob sker med henblik på at vurdere, om der er sket ændringer i fleksjobbet, og om den ansatte fortsat opfylder betingelserne for et fleksjob. Disse opfølgninger vurderes af workshopdeltagerne som overflødig bureaukrati. Der sker, ifølge dem, stort set aldrig noget ved disse opfølgninger, fordi både borger og virksomhed har vænnet sig til et bestemt timetal, og det kan være meget svært at ændre efter 2½ år. Skal der rykkes ved borgeren, og skal der især etableres progression, så skal der ske noget på et langt tidligere tidspunkt. Der peges typisk på at opfølgning efter 6 måneder er et passende tidspunkt.

- **Matcher det intentionerne**

Fremrykkes tidspunktet for opfølgning, så vil der for flere borgere, ifølge workshopdeltagerne, kunne ske tilpasninger i jobbet, og flere borgere vil opleve, at der sker progression i jobbet.

- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at flere ansatte i fleksjob vil opleve progression i deres timer, og dermed en stærkere tilknytning til arbejdsmarkedet.

- **Mening for sagsbehandleren**

I dag oplever mange sagsbehandlere, ifølge workshopdeltagerne, det som spild af tid, og en pligtopgave der ikke giver mening at skulle gennemføre de lovmæssige opfølgninger. Fremrykkes tidspunktet, vil det derimod give mening for sagsbehandlerne, særlig ift. at kunne arbejde med progression.

Forslag 5. Afskaf de midlertidige fleksjob, og fokuser i stedet på muligheden for evt. at frakende borgeren retten til fleksjob

- **Udfordring**

Jobcentret bevilger fleksjob for en periode på 5 år af gangen – et midlertidigt fleksjob. Personer over 40 år får tilkendt et permanent fleksjob efter det første fleksjob, hvis

kravene til fleksjob er opfyldt. Intensionen er, at der med mellemrum skal tages stilling til, om borgeren har mulighed for at udvikle sin arbejdsevne, og evt. komme i ordinær udstøttet beskæftigelse. Workshopdeltagernes erfaring er, at det er uhensigtsmæssigt at operere med forskellige typer fleksjob. Borgerne og virksomhederne forstår dem ikke, og de midlertidige fleksjob er kun med til at give usikkerhed for borgeren.

- **Matcher det intentionerne**

Forslaget vil, ifølge workshopdeltagerne, ingen betydning have for antallet i fleksjob, eller for hvor mange timer der arbejdes i fleksjob.

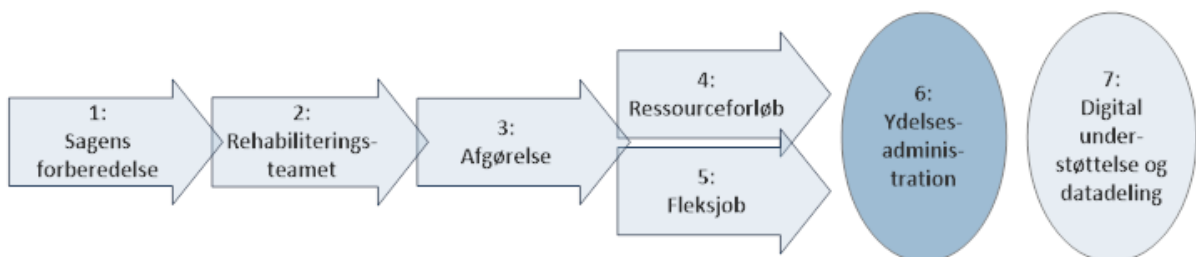
- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget først og fremmest vil give større sikkerhed for borgeren. Det vil især betyde en lettelse for de borgere som kognitivt ikke forstår intentionen med de midlertidige fleksjob. Borgerne slipper for ekstra ventetid på eventuelle forsikringsudbetalinger.

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagerne skal ikke bruge tid på at forklare forskellen mellem midlertidige og permanente fleksjob.

4.6 FORSLAG – YDELSESADMINISTRATION

Forslagene til forenklinger på ydelsesområdet bærer præg af, at der er tale om et meget komplekst område. Forslagene er derfor relativt brede, og det vil kræve en dybere analyse af de enkelte forslag at konkretisere disse.

Forslag 1. Der skal udvikles en model, så det altid kan betale sig at arbejde flere timer, også i de små fleksjob.

- **Udfordring**

Ifølge workshopdeltagerne er der i en række tilfælde kun en meget lille, og nogle gange negativ gevinst for fleksjobberne ved at gå op i tid i de job, hvor timelønnen er lav. Det er en udfordring, fordi modellen ikke understøtter intentionen om progression i timetal for borgere med få timer i et fleksjob.

- **Matcher det intentionerne**

Ændringen vil, ifølge workshopdeltagerne, øge incitamentet til at arbejde flere timer.

- **Muligt udbytte for borgeren**

Den nuværende ordning modarbejder, ifølge workshopdeltagerne, motivationen for at arbejde mere for en række borgere.

- **Mening for sagsbehandleren**

Forslaget vil, ifølge workshopdeltagerne, give mulighed for at lægge større vægt på de økonomiske incitamenter i kommunikationen med borger og virksomhed om progression i fleksjob.

Forslag 2. Forenkling af beregning af fleksløntilskuddet.

- **Udfordring**

Regelkomplekset bag beregningen af fleksløntilskuddet og de løbende reguleringer gør det, ifølge workshopdeltagerne, meget svært at forstå for både fleksjobber og arbejdsgiver, og det er ofte meget vanskeligt at forklare for jobcenteret/ydelsesafdelingen. Selv for de borgere, hvor det faktisk kan betale sig at gå op i tid, kan systemet være så uigennemskueligt, at borgeren ikke kan gennemskue at det er tilfældet. Det er blevet foreslået, at der i stedet opereres med et fast fleksløntilskud, hvor borgerens arbejdstimer trækkes fra (for hver arbejdstime trækkes 1/37 af lønnen fra).

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at flere vil arbejde flere timer, hvis de kan gennemskue de positive økonomiske konsekvenser ved at gå op i tid.

- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at fleksjobberne vil få øget motivation til at øge timetallet, øge indkomsten, og derigennem få en stærkere tilknytning til arbejdsmarkedet.

- **Mening for sagsbehandleren**

En klar og gennemskuelig incitamentsstruktur vil, ifølge workshopdeltagerne, gøre det lettere at argumentere for flere timer både over for borger og arbejdsgiver.

Forslag 3. Centralt fastlagte normallønloft for de forskellige overenskomstråder

- **Udfordring**

Normallønloftet giver, ifølge workshopdeltagerne, en række praktiske udfordringer, både hos de arbejdsgivere der skal oplyse om det, og i ydelsesafdelingerne, hvor de skal vejlede om det. Arbejdsgiverne har ofte ikke viden om normallønloftet, som ændrer sig ofte. Samtidig er det administrativt krævende, fordi der indgår en række elementer (tillæg, pension m.v.), som gør det meget komplekst at arbejde med. Det foreslås, at der centralt fastlægges nogle lofter inden for de forskellige overenskomster.

- **Matcher det intentionerne**

Forslaget vil, ifølge workshopdeltagerne, gøre ordningen lettere at administrere for arbejdsgiverne.

- **Muligt udbytte for borgeren**

Forslaget kan betyde, ifølge workshopdeltagerne, at borgeren enten får et lidt højere eller et lidt mindre flekslønstilskud end i dag.

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagerne vurderer, at det for ydelsesafdelingen vil betyde en væsentlig administrativ lettelse.

Forslag 4. Forenkling af ydelse ifm. afholdelse af ferie

- **Udfordring**

Mange borgere husker ikke, ifølge workshopdeltagerne, at de skal afholde ferie på ledighedsydelse, hvis de ikke har løn fra en arbejdsgiver under ferie. Borgerne forstår ikke systemet, og oplyser ikke ydelsesafdelingen om ferie. Derfor holder de ferien på flekslønstilskud, og det skal efterfølgende reguleres, når ydelsesafdelingen finder ud af det. Workshopdeltagerne foreslår derfor at ferie afholdes på flekslønstilskud.

- **Matcher det intentionerne**

Forslaget vil ikke have nogen praktisk konsekvens ift. intentionerne, ifølge workshopdeltagerne, men det kan medføre øgede udgifter til ydelse.

- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at fleksjobberen vil få et mere overskueligt forløb, og at de slipper for efterreguleringer.

- **Mening for sagsbehandleren**

Forslaget er, ifølge workshopdeltagerne, ressourcebesparende for ydelsessagsbehandlerne.

Forslag 5. Ensartede regler for modregning på tværs af ydelser

- **Udfordring**

Det er et problem, ifølge workshopdeltagerne, at borgere på ressourceforløb modregnes for udbetaling af forsikringsydelser. Det betyder, at borgerne i nogle tilfælde ikke ønsker at modtage et ressourceforløb, hvor det er fagligt relevant. Workshopdeltagerne foreslår, at der på alle ydelser er de samme regler som for flekslønstilskudsmodtagere, hvor kun lønindkomst og pensionsindbetalinger modregnes.

- **Matcher det intentionerne**

Workshopdeltagerne vurderer, at ensartede regler vil betyde at fokus alene bliver på, om borgeren er på den rigtige ydelse ift. behov.

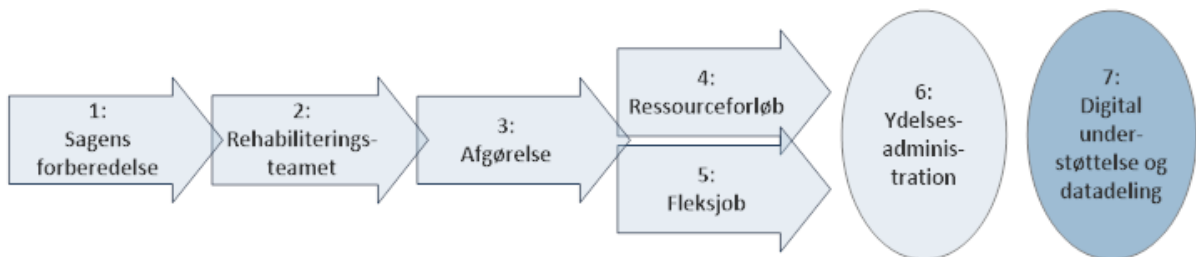
- **Muligt udbytte for borgeren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget indebærer, at borgeren ikke skal blande økonomiske overvejelser ind i, hvilke indsatser der er de rette.

- **Mening for sagsbehandleren**

Workshopdeltagerne vurderer, at forslaget vil give mindre bureaukrati, og at det udelukkende er faglige hensyn der bestemmer hvilken indsats borgeren modtager.

5. FORSLAG TIL BEDRE DIGITALISERING OG DATADELING

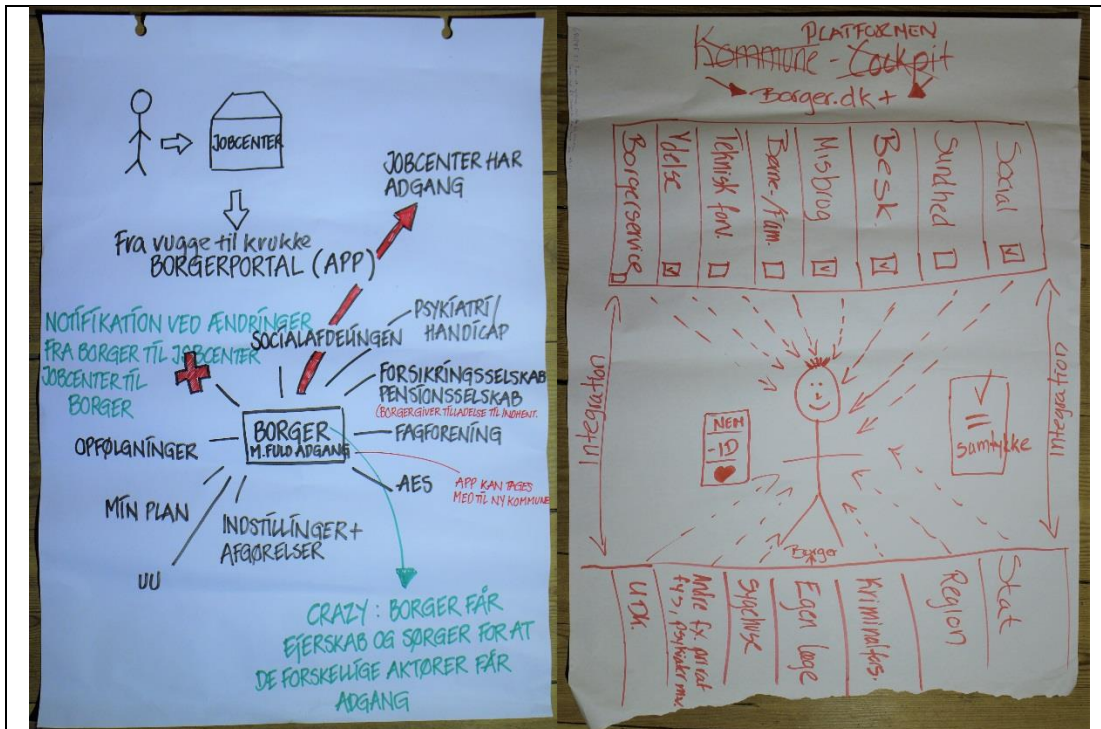
Forslag 1. Bedre borgeradgang

- **Udfordring**

Workshopdeltagerne var enige om, at det er krævende og utidssvarende at dele information med, og modtage information fra borgeren. Borgeren skal give samtykke skriftligt på gammeldags vis, eller medbringe papirkopier af elektroniske dokumenter. Borgerne tror ofte fejlagtigt, at borgere blot kan give sagsbehandleren adgang til sagsinformation på elektronisk vis. Sagsbehandler arbejder desuden ofte ud fra forældede dokumenter. Situationen afslører en ældre praksis, som er normalen på området for førtidspension og fleksjob. En praksis som har høje omkostninger for kommune, borger og virksomheder, i form af lange sagsbehandlingstider, øgede omkostninger, og fejlslagne rehabiliteringsforløb.

- **Løsning**

Der er en bred enighed blandt workshopdeltagerne om, at borgeren bør gives adgang til egne sagsoplysninger. Dertil, at man skal lade borgeren styre sine samtykker selv, og at borgeren skal give sagsbehandler o.a. adgang til sine data efter behov. Borgeren skal i centrum. Løsningen, set fra sagsbehandlerens synsvinkel, er etablering af en borgerportal, hvor borgere kan give en myndighed/person adgang til en anden myndigheds information om borgeren. Gennem portalen kan borgere desuden følge deres sagsbehandling, og kommunikere og bidrage med afklaringer og detaljer.

Figur 1 Sagsbehandlerens illustration af en borgerportal, hvor borgeren er i centrum

- **Udbytte for området**

En velfungerende borgeradgang kan give elektroniske samtykker, og borger kan deltage elektronisk i dialog. Sagsbehandler og andre parter får hurtig adgang til nødvendig information. Mængden af administrativt arbejde kan reduceres. Fokus kan for sagsbehandler flyttes fra erklæringer, dokumenter og administration til borgerens behov og deltagelse.

Forslag 2. Fælles dataplatform og fælles dataejerskab

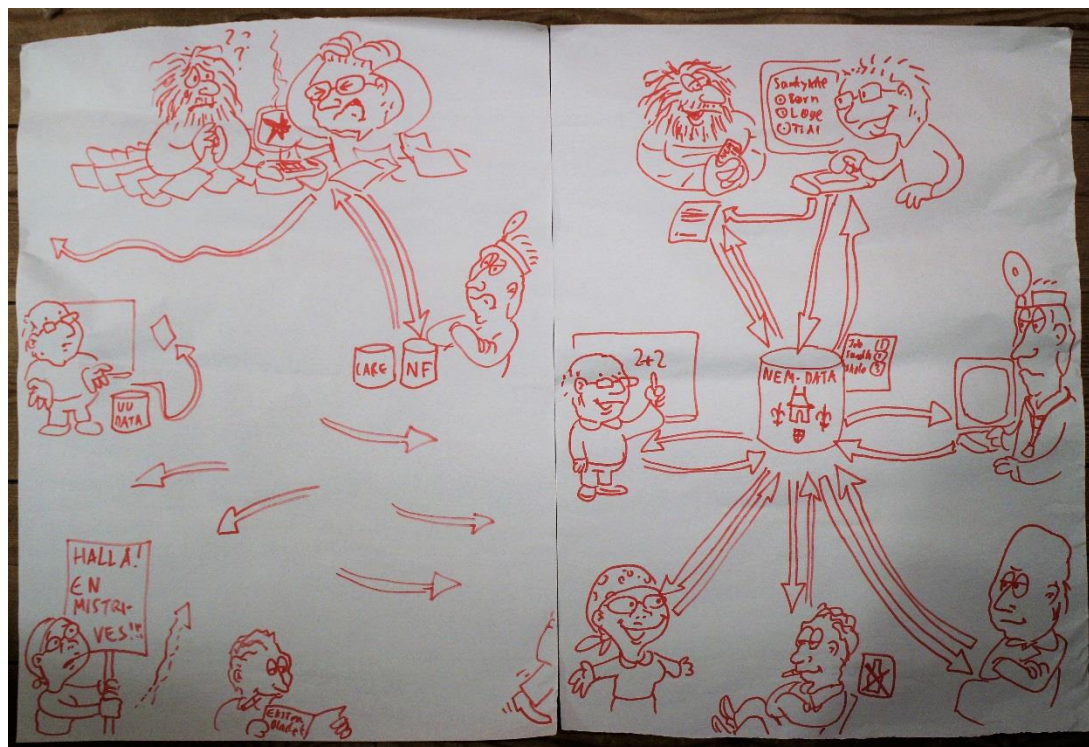
- **Udfordring**

Workshopdeltagerne gjorde, ved flere lejligheder på de to workshops, opmærksom på, at det er meget tidskrævende at indsamle og dele nødvendig information. En meget stor del af sagsbehandlerens arbejdstid i afklaringsforløbet bruges på at samle en sags data/information. Data ligger hos forskellige myndigheder eller hos borgeren selv, både elektronisk og i papirform. Dokumenter forældes, og nye versioner skal rekvireres.

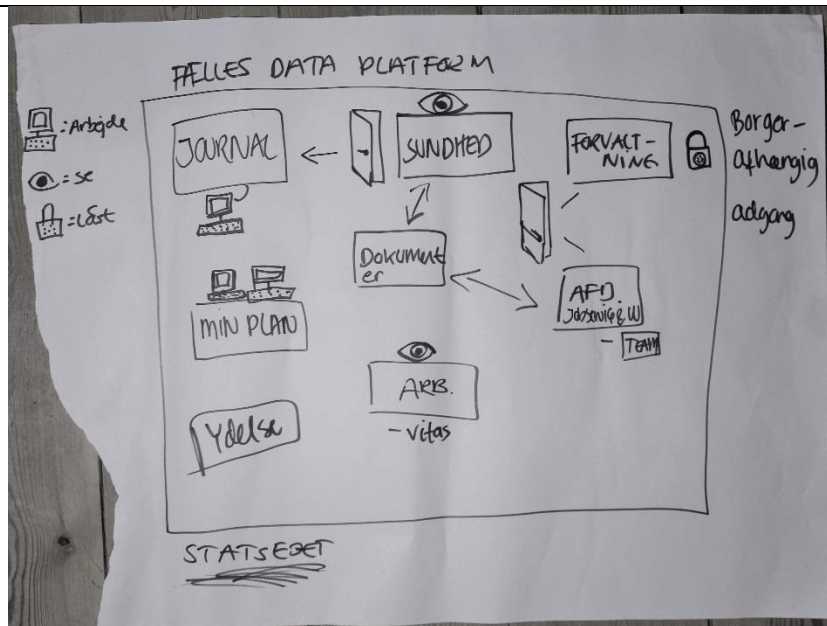
Et eksempel er, når en borger skifter kommune. Her printer sagsbehandler i den gamle kommune alle sagsakter ud, scanner dem ind i et dokument, og sender til modtagerkommunen, som så sorterer i siderne, og importerer til den nye kommunes respektive systemer.

- Løsning

Workshopdeltagerne ser centralisering af adgang til data som en løsning. De ønsker en situation, hvor information fra diverse offentlige kilder er tilgængelige, såfremt borger har givet elektronisk samtykke. Altså skal dataejerskab og tilgang centraliseres. Uanset, hvilke sagsbehandlingssystemer en kommune anvender, så skal de anvende fælles dataplatforme som sikrer datatilgang via integration mellem systemer.

Figur 2 Sagsbehandlerne illustration af nuværende situation (tv) og ønsket fremtidige situation (th) for datadeling

Figur 3 Sagsbehandlernes illustration af aktiviteter som gør brug af en fælles dataplatform

- **Udbytte for området**

Sagsbehandlernes vil få reduceret deres administrative arbejde. Kommunerne vil få reduceret ressourceforbrug på sagsbehandling. Borgeren vil få et lettere overblik over sine data, samt en potentielt reduceret sagsbehandlingstid. Færre fejl vil opstå pga. forældet information.

Forslag 3. Løbende tilpasning af vejledninger og skemaer

- **Udfordring**

En konkret udfordring for sagsbehandlingen er, ifølge workshopdeltagerne, en mangel på ens- og velstrukturerede skemaer/formularer med tilhørende vejledninger. Der er på de to workshops identificeret et behov for at foretage en granskning af alle skemaer med deres tilhørende vejledninger. Skemaer er ofte for omfattende set i forhold til formål. Det er også svært at tyde ud af skemaer og vejledninger, hvilken information der er krævet, og hvilken information der er frivillig.

Generelt ønskes reduktion af skemaers kompleksitet.

Evaluators bemærkning: Det har ikke indenfor rammerne af de to workshops været muligt at lave en egentlig gennemgang af, hvor og i hvilke skemaer der konkret er behov for justeringer.

- **Løsning**

Det er nødvendigt med en granskning af de anvendte skemaer med tilhørende vejledninger. Jobcentrene bør involveres i identificering af nødvendige ændringer, så de passes ind i den reelle praksis. En praksis som varieres mellem kommuner/forvaltninger. Et skema kan med fordel fungere i flere detaljeniveauer for at sikre en brugbar anvendelse

bredt i kommunernes forvaltninger. Ordlyd og begreber i skemaer og vejledninger bør ensrettes. Nye versioner af skemaer og vejledninger kan med fordel testes i praksis før de bringes i generel anvendelse. Optimering af skemaer hænger nøje sammen med optimeringer af arbejdsgange og ændringer i regelsæt/lovgivning.

- **Udbytte for området**

Usikkerhed om korrekt brug af skemaer reduceres. En optimeret brug af skemaer kan medføre reduktion i det reelle antal af anvendte skemaer, og dermed nedbringe tidsforbrug.

6. BILAG 1: SPØRGSMÅL DRØFTET PÅ WORKSHOPS

6.1 WORKSHOP 1

6.1.1 Indsatsområde 1: Sagens forberedelse

Organisatorisk praksis – Administrativ praksis – Brug af it-understøttelse

Spørgsmål til kommunerne:

- Hvordan træffer I beslutning om at starte en rehabiliteringssag?
 - Herunder, hvordan vurderer I, at alle relevante muligheder i den ordinære beskæftigelseslovgivning er udtømte?
- Hvordan udarbejder I rehabiliteringsplanens forberedende del?
 - Herunder, hvordan inddrages borgeren?
- Hvordan forbereder sagsbehandleren borgeren på de mulige udfald af mødet?
 - Herunder, hvordan forebereder sagsbehandleren borgeren på formålet med ressourceforløb og fleksjob?
- Hvad indgår i en forberedt sag hos jer?
 - Herunder, hvordan sikrer I, at rehabiliteringsplanens forberedende del opfylder lovkrav til indhold?
- Hvordan indhentes LÆ265?
 - Herunder, hvordan kommunikeres med egen læge omkring LÆ265 og borgerens helbredssituation, når sagen forberedes?

6.1.2 Indsatsområde 2: Rehabiliteringsteamet

Organisatorisk praksis – Administrativ praksis – Brug af it-understøttelse

Spørgsmål til kommunerne:

- Hvordan arbejder rehabiliteringsteamet?
 - Herunder, hvilke procedurer har I for rehabiliteringsteamets behandling af sager?
- Hvordan informeres borgeren om rehabiliteringsteamets indstilling og kommunens afgørelse?
- Hvilke forvaltningsområder er repræsenteret i rehabiliteringsteamet?
 - Herunder, hvilke forvaltningsområder deltager fast på møderne, og hvilke forvaltningsområder deltager ad hoc?
 - Og er alle relevante forvaltningsområder repræsenteret, når sager behandles i teamet?
- Deltager borger på hele eller dele af mødet i rehabiliteringsteamet?
 - Herunder, hvordan sikres det at borgers perspektiv kommer frem under mødet?
 - Hvordan inddrages borgeren i egen sag?

- Deltager borgers sagsbehandler i mødet?
 - Herunder, hvad er sagsbehandlerens rolle?

6.1.3 Indsatsområde 3: Efter mødet: Afgørelse og overgang til fremadrettet indsats

Organisatorisk praksis – Administrativ praksis – Brug af it-understøttelse

Spørgsmål til kommunerne:

- Hvordan afgiver rehabiliteringsteamet indstilling til kommunen på baggrund af mødet?
 - Herunder, hvornår og af hvem udarbejdes indstillingen?
- Hvilke informationer indgår typisk i indstillingen?
 - Herunder, hvordan sikrer I, at indstillingen opfylder lovkrav til indhold?
- Hvordan træffer I afgørelse i sagen på baggrund af teamets indstilling?
 - Herunder, hvem træffer afgørelsen, og hvilken beslutningskompetence har I lagt i rehabiliteringsteamet?
- Har I sager, hvor kommunen ikke er enig i rehabiliteringsteamets indstilling?
 - Herunder, (hvis ja) hvordan behandler I disse sager?
- Hvordan sikrer I hurtig sagsbehandling?
 - Herunder, hvad er sagsbehandlingstiden typisk for sager fra forberedelse over mødet i rehabiliteringsteamet til indsatsen sættes i gang?

6.1.4 Indsatsområde 4: Ressourceforløb

Organisatorisk praksis – Administrativ praksis – Brug af it-understøttelse

Spørgsmål til kommunerne:

- Hvordan overgives sagen til koordinerende sagsbehandler?
- Hvordan udarbejdes rehabiliteringsplanens indsatsdel?
 - Herunder, hvordan foregår samarbejdet mellem borger og koordinerende sagsbehandler om udarbejdelse af indsatsplanen?
- Hvordan følger I op på, om borgerens arbejdssevne udvikler sig i ressourceforløbet?
 - Herunder, hvornår afholdes opfølgningssamtaler med borgeren?
 - Hvordan sikrer I en løbende tilpasning af indsatsen og opdatering af planen?
- Hvordan motiveres og understøttes borgeren i at gennemføre indsatsplanen?
 - Hvad sker, hvis borgeren ikke følger indsatsplanen?
 - Hvordan vurderes årsagerne hertil, og hvordan handles der pba. dette?
- Hvordan sikrer I, at rehabiliteringsplanen flytter med borgeren, hvis denne flytter fra jeres kommune?

- Hvordan vurderer I resultatet af ressourceforløbet, og hvordan træffes der afgørelse om fremtidig indsats?
 - Herunder, hvordan sikrer I, at den nye indsats kan starte umiddelbart efter ressourceforløbet afsluttes?

6.1.5 Indsatsområde 5: Fleksjob

Organisatorisk praksis – Administrativ praksis – Brug af it-understøttelse

Spørgsmål til kommunerne:

- Hvordan gennemføres kontaktforløb med ledighedsydelsesmodtagere?
 - Herunder, hvornår afholdes første samtale med fleksjobvisiterede borgere?
 - Og hvordan sikres det, at ledighedsydelsesmodtagere udarbejder og opdaterer CV på Jobnet?
- Hvordan håndteres visitation til anden aktør for ledighedsydelsesmodtagere efter 1 år?
- Hvordan og hvornår revurderer I retten til fleksjob for ledighedsydelsesmodtagere?
 - Herunder, hvordan vurderes det om betingelserne for fleksjob stadig er opfyldt?
- Hvordan håndterer I krav til dokumentation ved fastholdelsesfleksjob?
- Hvordan og hvornår vurderer I borgers arbejdsevne ifm. etablering af fleksjob?
 - Hvordan sikrer I udregning og udbetaling af fleksløntilskud ifm. det konkrete fleksjob?
- Hvordan foregår jeres løbende opfølgning af borgere ansat i fleksjob?
 - Hvordan fungerer incitamentet til at sikre progression i antal timer?
- Hvordan vurderer I efter 4½ år, om betingelserne for fleksjob stadig er opfyldt?
 - Hvordan administrerer I reglerne om midlertidige og permanente fleksjob?

Tværgående perspektiv ift. reformens intentioner, udfordringer og mulige løsninger

- Hvad fungerer godt ift. regler, administration og proceskrav – i et tværgående perspektiv?
- Hvad giver udfordringer ift. regler, administration og proceskrav – i et tværgående perspektiv?
- Hvad kan løse udfordringerne og forenkle regler, administration og proceskrav – i et tværgående perspektiv?
- Hvad fungerer godt ift. it-understøttelse og datadeling – i et tværgående perspektiv?
- Hvad giver udfordringer ift. it-understøttelse og datadeling – i et tværgående perspektiv?
- Hvad kan løse udfordringerne og forbedre it-understøttelse og datadeling – i et tværgående perspektiv?

6.2 WORKSHOP 2

Fremkomne forslag til regelforenkling blev debateret ud fra tre spørgsmål:

1. Forslaget, matcher det intentionerne (understøtter forslaget reformens intentioner)?

-
2. Hvilket udbytte giver forslaget for borgeren?
 3. Hvilken mening giver forslaget for sagsbehandleren?

DISCUS

Nørre Allé 70 G
8000 Aarhus C , Denmark
T: +45 7020 2229
E: discus@discus.dk
www.discus.dk

EPINION AARHUS

Hack Kampmanns Plads 1-3
8000 Aarhus C , Denmark
T: +45 87 30 95 00
E: aarhus@epinion.dk
www.epinionglobal.com